

7201

1

7201
I

6164. Jan.

1148. Niebezpieczno jest wrazić najmniejsze stworzenie niesłusznie.
1149. Trudno jest czasem zachować obowiązki przyjaźni i dopełnić razem powinności urzędu.
1150. W rzeczy słusznej należy dotrzymać słowa, gdy zaś w niesłusznej samo przez się upada.
1151. Niesłuszne przyrzeczenie mi powinno być dotrzymywane; i jeżeli błąd jest obowiązać się, przestępstwo dopełniać.
1152. Zachwalemie jest prawdziwsze i miłsze od tych, którzy mogą być obawy przygarniać.
1153. Osoba cymś miejscu znakomite, nie mieysce ośoby.
1154. Długo bitwy powinien być dawno nie chciwość.

1155. Rycerze między powinni lekce wa-
żyć to, czym podde dźwiz się
1156. Najprzedniejsze wyobrażenie cno-
tliwego człowieka, są dobre uczyn-
ki i dzieła chwalebne.
1157. Niemniej jest powinnością pa-
nujących być prawom posłu-
sznymi, iako innym rozkazywać.
1158. Porządek urzędy swym mieżdy-
iactwom a ich mianowicie w ię-
calowości przemienić.
1159. Męstwo wcale byłoby mieda-
tne, gdyby ludzie ściśle słu-
szność zachowali; i bez cnoty
odwaga byłaby mikremna
i skhodliwa.
1160. Wiele się wydać gdy bitmi.
Ieden stamie to dricaigau
łekliwym.

1161. Lardrosni są niecierpliwi będog
dręczeniu cudzą pomysłnością, iakby
własnym niepowodzeniem.
1162. Dziwnieby było, gdyby się w kraju
polepszało, gdy ludzie coraz bardziej
zepsowani są i gorzi.
1163. Sporo być wolnym trzeba po-
gardzać życiem własnym; innym
chcących je odebrać zostać panem.
1164. Dobre myśli i urywki nie są
podległe rządowemu.
1165. Lepiej trzymać się roztropności
umiarkowanej: to jest orze-
dności i miż zbytków szkodliwych.
1166. Życie ludzkie bez powrotu i za-
stawanie go żadne nie nagrodzi.
Zatym lepiej winnego ochronić,
miż niewinnemu życie odbierać
nie namyślnie.

1167. Naysnakomitry Panow zarządyt
iest, niemod w dobroczynności byc
porównanym, tym bardziej prze-
wyszczonym.

1168. Chceć się przypodobać wzy-
stkim, niemow mi mięprzycie-
mnego innym, a wszystko czyn
wytężne.

1169. Nie wieszka iest doskonałoci po-
trafic mowić dobrze, iak umiec
milerce przyzwocić.

1170. Wina wybornego niepić byś
sobie zwyciężonego podłego mi
zmierzić.

1171. W wojnie nie masz umiar-
kowania co kto może stracić
albo zyskać.

1172. Rydłsta tylko i zwierręta
iwnakowym zawsze Jozem becz,

ludzie zaś według okoliczności
odmieniają ton mowienia i spo-
sob czynienia.

1173. Wielosć praw znaczy mnogosc
wznow ludzkich, i taterny ich
Sucha i gdy mnię.

1174. Każdy powinien o swojej mowie
umiejetności.

1175. Złomiera powinien się bardziej
obawiać wódra niż nieprzyjaciela.

1176. Słaby i z się spady odwroć
mnie mając tych myśli co zdrowy,
inaczej sobie postępie zdanie
odmienne mając.

1177. Ci co nam podchlebiają, bardziej
nas błą i uszkadzają niż otwor-
ci nieprzyjaciela.

1178. Głupiec milczec niepotrafi.

1179. Lepiej prosić, niż złe robić.
1180. Więcej obowiązku w imię przy-
jawną niż nieprzyjawną. Więc nie-
przyjacielowi pomóc a przy-
jaciela ukarać.
1181. Tam można bezpiecznie prze-
mierzować, gdzie sprawiedliwość
i równość panują pod powagą praw.
1182. Najlepiej sposób zachować swój
małytek niepodając go na los, for-
tuny, a raczej nieustraszyć, lub
innych dobra niepożądając, swo-
jego oszczędzając.
1183. Cudem trzeba przysodzić skrzy-
żać, gdy niemała łowić uzyć.
1184. Dzień bawia grzechotkami, a lu-
dzi słowami.
1185. Tam jest najlepszy rząd gdzie
Prawa rozstrząsają. Obywatele su-

4

chaia, zasługi i cnoty przywrócić
nadgrodzono, a przestępstwa na-
leżycie ukarane zostają.

1184. Mistrzyni z skromnością, jest
to zaszczyt Pamiętni.

1185. Czas moimych pomia, młode-
mym podwyższa, najwyższe
Państwa i Smak myśli.

1186. Sposób zachowania Państwa w
całości jest słuchać zdrowej rady,
zapobiegając zdradzie i zwadzie, o-
raz unikaniu Sabazych od moimych
słych.

1187. Nie wiele pracować można z
szczęśliwością która od burzy i wia-
trów miasteczności zawisła, to
jest Handel na okrągłych.

1188. Pierwszy który dał i admirał
ubogiemu, zgubił go, gdy go na-

uczył proźniactwa

1189. Odsudna przyjaźń gorza od
orywistej nienawiści, tak i tak
zdradliwy podstęp od otwartego
boju.
1190. Ktoś Panstwa najlepszy, gdzie
miemaj am ubogich am bogatych;
Imy rzed. Gdzie wszyscy oby-
watele żyją w pomysłności.
1191. Noc upadła dzień przed
pożegnaniem Świąt.
1192. Bogowie nie tylko zde wzynki
pomaig, ale i zde myśli prac-
nikaig.
1193. Gdyby nie zbytne Vakomstwo i
igdra ryzyku, niewarilibyśmy się
naruzać umarłym spokojności.

1194. Monarchy wy-pamiędosc' powinna
przeoyrzac w hoynosa poddanych.
1195. Nieprzymużey darow mchotzy-
sta i gmicu scigga na siebie.
1196. Piętnosi ostatti sz milize, mż
szpetnosci pironiasthi.
1197. Gdzie krol tam powinna być
obfitosc.
1198. Drogosc' zycnosci dodac smako-
witosci. —
1199. Wrytko to iedno zyc' albo umierac.
— bo to iedno, zyc' albo nie.
1200. Krzywooprzyjęstwo nie mmeydy iest
wytepek iak cudrostwo.
1201. Naytrudniejszy rzecz na swiecie po-
znac' sam siebie; nayłatwiejsza in-
nym doradzac; naymilsza zgadnia
swoiego skutek pozyskac.

1202. Prawda tak jest daleka od fał-
szu jak dzień od nocy, białość od
czarnego, cnota od niecznoty.
1203. Sposób znosić cierpliwie męczeń-
stwa, zaważając innych męczę-
śliwych.
1204. Chęć być dobrze, trzeba się wy-
strzec tego co innym naganiamy.
1205. Trzeba ockniwać tego od dzieci
wszystkiem rodzicom dziwni.
1206. Wielomowca nie zawsze rozsąd-
nym bywa, a często się wyga-
da na swoje szkody.
1207. Trzeba wybrać uzyć najłagodniejszego
w postępowaniu kardyn i tego
się trzymać.
1208. Nie trzeba się nikomu tak nara-
żać aby nie zostawić miejsca do
porcednawia.

1209. Najtrudniejszy rzecz przyzwyczajenie czymś łatwe.
1210. Mądryemu tak łatwo się z bogactwem, jak trudno go do tego namówić.
1211. Między zabawą można być i dla potomstwa zawsze, dla lubieżności między; — inaczey dla zdrowia nie dla zasowania.
1212. Świat jest widowniśm, gdzie Filozofowie są przeglądaczami.
1213. Ci co nas napominają są wrytymi między mi i którzy pooblebiają.
1214. Byłki dąga do rozpusty, surowa do gwałtowności, a gwałty do zamieszania i zasowania.
1215. Lepiej być ukochanym niż obawianym.
1216. Nie mamy tak boiaźliwego jak zde sumienie.

1217. Wzrostliwosc ciada zawido-
na' z zrocin, a duszy na ma-
drosci.

1218. Trzeba oddalic choroby od cia-
ta, miennosc od rozumu,
wady od zley checi, namiscnosci od
porzadliwosci, i wojny domowa
od Ocyrymy.

1219. Umysl maircy zbytma, staron-
nos' ciada, wrym duze ogizady.

1220. Prawa nalezy takie stanowic,
ile ich ludzka udannosc zmiesc
moie.

1221. Prawa sa iako porzeczna, gdzie
sie tylko muchy siedza a bafni prze-
bieraja.

1222. Chce aby trwade bylo Panstwo,
naleziado sie izby wozelknie zwier-
chnosci byly podlegde prawom,

a ludzie wrysyj zwierzchnosćm.

1223. Atlei na mć miedatni są na sta-
rość, czymże najwyższe wysilem
w młodości dla dostępienia pro-
żney chwały, któremby cnoty i
doskonadości dowie mogli.

1224. Mileremie jest mowy tresig, a
czas mileremiu odkryciem.

1225. Zbytli z bogactw pochudzące ro-
dę wymośność a ta podzi ty-
ranmę.

1226. Miasta są zbiorem najlepszych
i najgorzszych ludzi.

1227. Niemaż Panstwa bez Praw ani
Praw bez Panstwa.

1228. Trzebaż z rodraniu ludzkiego wy-
korzystać pychy bogactwa, dumę
sławieństwa i inne powiercho-
wności, które są potrywką

wielu niecnot.

1229. Chcege obrazydzić sobie dworaki,
trzeba je widzieć w ich osobno-
ści nieprzystrojone.

1230. Ubóstwo jest matką traciwości,
i wstrętności, i tak i innych
cnót: miedzygdy milt koranym za
miedostatek a wielu ze zbytka
na kary zarabiacie.

1231. Ludziom szczęśliwym życie jest przy-
jemne, a śmierć przykra, przeciwnie
nieszczęśliwym; tyranom zaś obce
mierne; nadzieia ostatnia, w
cedownictwie obumiera.

1232. Ubóstwo jest skutkiem zapomina-
nem i pobudką do wstrętności.

1233. Sposob najlepszy zemścić się
z nieprzyjaciół, starać się tak

żyć, aby nie mogli nam wytrześć
 nic złych wyrzynków, i czynić naj-
 mniejszego zakału; a chcąc żyć
 dobrze, trzeba mieć albo wiernych
 przyjaciół lub mocnych nie-
 przyjaciół, iżby idomi przestrze-
 gać, innych się wystrzegać,
 mieć się na baczności.

1234. Panów można przyrównać do o-
 gnia, do których nie trzeba się
 przynikać ani nadto blisko, ani
 zbyt daleko.

1235. Krasomowca bez roztropności jest
 jak koni rozchulany bez wodzidła.

1236. Nie pracowitego nie maź jak
 ciak, i utracą go za najgorsi
 marnotrawcy.

1237. Ludzie podobni do owocu Pomagra-

natu, gdzie przy dobrych ziarkach są niektóre zde zepsowane.

Ci i w najsłabszych ludziach znajdują się wady. J

1238. Ci którzy mają przyjaźń podobnych, są jak owce między wilkami targcemi się, aby ich pochlonec.

1239. Trzeba filozofować zawsze potniś się stać, gdyż coraz doskonalszym stać się można.

1240. Filozofa Oszędną jest cały świat; dostojność, pogarda, wymiśłość, małżonki, ubóstwo, obciężne, nadłożenie los i przeciwna fortuna nie mają mocy.

1241. Wstrzymieźliwość i czas mierz mi-
łosć, a śmierć konczy.

1242. Filozofia nauką, małym się obcho-
dzić, mięsożercę się o zimne bo-

gaćwa, niepodlegając moim Kto-
ry wiele żoig nas znikome marności,
a mało dla doskonałości cnoty.

1243. Tylko za że ucyntki samochytnie i
szkodliwie wotydrze się należy, nie
tego co przygodzenie dało bez uszu-
bku bliźniego j: to jest wiatrow
wypuszczenia.
1244. Nie dobrze ten cym, który cyfaję
mierzaia przynajmniej równie do-
brezo, jeżeli nie więcej jak idę. w
doskonalszych ludziach.
1245. Mowa Filozofa powinna być zwię-
zła wra i ucyntki.
1246. W rozmowach Filozoficznych ani zbyt
żwawo, ani nadto międbale, należy się
postępować.
1247. Przygodzenie nam dało dwa ucha
a jeden język, aby dwa razy tyle

„Kochać iak mówić”.

1248. Jeżeliby to w istocie być miało,
że mądrzy niepowinni się młodzieży
zastrudmiać, że przetrwałem by-
łoby dla pięknych osób biedny płeć;
zostać ukochanemi od gaduślik.
1249. Mądrzy nie zawsze mogą być do-
skonali, nie w każdym czasie i
okoliczności, a często w rzeczach
potocznych są niewiadamy.
1250. Często doskonałości zawisła aby nie
umieć i niewiedzieć co do kogo nie
należy i nieprzyjacieli.
1251. Wymawiać nie czym cnoty ale cno-
tliwosc sprawować wspominać.
Nie masz nic tak szkodliwego i
nieprzyzwoitego iak pycha; czy-
nów możnych upodleniem, a ubo-
gich nieznoszeniem, starych lekcewa-

zonem, a młodych pogardzonem.

1252. Przyjaźń prawdziwa jest skar-
bem nieoszacowanym i przyjaciół
swoich jest jakby drugą własną osobą.
1253. Zapis i pamięć Synowi m. Spokoj-
nie się obchodzi, postępujcie skromnie
i powściągliwie.
1254. Pracowitość jest użyteczna i może
utrzymać.
1255. Bachus i Herkules często bywa-
li od Poetów nie dobrze wzięci,
jednak to nie szkodzi ich Poetom,
tak i niedługość ich życia.
1256. Sny często od Bogów bywają
przebiegi, i niedługość miewają
stosowne do ich uobrażeń umy-
słu, a zli do myśli ich stosowne
złotywość.
1257. Panowie wielcy doskonalić się nie
mieli czasu przed ich rozkoszami;

am chęci przed wielkimi ich.

1258. Nauka się nabywa za czasem i pilnością, a wszystko inne za pamięcią.

1259. Z Panami znakomitemi nie należy się obcować, lub stowować się do ich przywidzeń i skłanności.

1260. Przyjaciele obłudni są gorszy niż nieprzyjaciele jawni, tych się strzeżać, a tamni zdradzać zaufaniem.

1261. Dostatkowość człowieka każdego zależy na przewidzeniu przyszłości, ile można po ludzku przez rozum zapobiegając im.

1262. Ci cnotliwi od miłośników różnili się równieżnością więcej jak powierchońców.

1263. Długo jest doświadczeniem, i tak by

Kamieniem probierstwu cnotliwego
odpowiedka.

1264. Gdy się to mówi, co się niepowinno
gadać, usłyszysz się często, cegoby się
nie rado poduchać.

1265. Tytuł niecnotliwy jest gorzej niż sta-
ta uciecha, gdyż ten raz się odradu-
je, tamta zawsze gryzie sumienie.

1266. Nie należy się podejmować tego ce-
go wydobycie niepotrafim.

1267. Tytuł niepowinien przedem obracać
się mi myśl, zawsze go należy wstrzy-
mywać, mianowicie przy ochotach
i ustatkach, gdzie się najprzedem wy-
gadać.

1268. Trzy są najtrudniejszy z rozprzym-
ności: tajemność zachować, zapo-
mnienie urządzić i na dobre użyć
czemu.

1269. Najwyższy Rzeczyciel iednych

podwyższyć, drugich pomi-
nić, moc swoją pokazać.

1270. Zagroźkowi trzymać nie należy
gdyż to przestępstwo aby się
nieć na ostrożności.

1271. Łonę przybierać z rodowito-
ści znakomitej, urodziwą i bo-
gatą zamiast towarzyszek, Pa-
nię władnącą wyznać się
nad sobą.

1272. Proźno się tych dale co tego
miedzyń i odpowiedzieć możemy.

1273. Podchlebiać Panom możnym
na większą hardość się ich
władzą.

1274. Aby panujący zjednać sobie m-
łosc ludu, powinien wielkość
swoją miarkować łagodnością.

1275. Chęć umieć rządzić Panstwem

Trzeba umieć należycie rzędzić
sądz. i swoim domem.

1276. Trzeba przeciwko swoim namig-
tasiom być zawsze ostrym i
mieć się na ostrożności.

1277. Należy się kądlema człowieko-
wi tak utrzymać i obchodzić
aby nieupadł w pogardę przez
podłość albo mienawie przez
wymierdosc.

1278. Potrzeba mieć staranność życia,
sumierać miuohronney miedziąc się.

1279. Aby być wostroprnym w mło-
doci, a mierzgylowym w sta-
rości, usiłować należy naślado-
wać wielkich mziow.

1280. Pamiętać trzeba na dobroczynno-
ści otrzymane, a zapomnieć wysiad-
czonych.

1281. Lepiej darować winę niewin-
nej, niż mścić się na winnym.

1282. Ze wszystkich rzeczy najmied-
niejszą przysługą, najszlachet-
niejszą, najmniejszą i najmniejszą mo-
żną, najdroższą jest.

1283. W niektórych rzeczach połowa
wiecej warta jak całość, to
jest tych przypadków i zdarzeń
fortuny, według Arystotelesa
lepszą niż zbytność.

1284. Terazności użyć dobrze na-
leży, niepuszczać się na ma-
łostkę przysługi, roztropno-
ści będzie przewidzieć i, a
gdy przyjdzie, mocy własności
utrzymać.

1285. Łaskawo swoich rozglądać

nie należy, aby gdy się mieu-
dadzą, posmiwiskas nieprawoty.

1286. Pittakus dworakę karę wyzna-
czył na przestępnym po piianu:
jedną za występki, drugą za pi-
ianstwo.

1287. Najgorzay z drutnich zwierząt jest.
Tyran, a z domowych podobieba.

1288. Najtrudniejszą przykrość zno-
sić odmianę i utratę fortuny; i
ci co zawsze są mędrzejsi, nie
tak czuig tę dołkliwość.

1289. Nadziwa będgę najmilszą ży-
cia ludzkiego powabę. Domyśl-
ność istotna jest najtrudniejszą.

1290. Panowaniem tak jest niebezpie-
czno odstępować, iak go przy-
wodząc.

1291. Królowie powinni być otoczeni
dostawcami, sąsiadami, i
strazą.
1292. Dwoch rzeczy obawiać się na-
leży, zardroci przyjaciół, i mę-
nawisci nieprzyjaciół.
1293. Rytni w miastach są schadzki
oszukiwanych i oszukanych.
1294. Piłamca gdy się mę powścią-
gnie w młodości, na starość
będzie musiał wodę pić.
1295. Szczęście jest najlepszą i najgor-
szą częścią człowieka.
1296. Domyślność młotliwych, jest
zadaniem cnotliwych.
1297. Nie maż mę tak dziwnego,
czego Filozof który niepowiadał.
1298. Kamienie i marmury w złoto

14

.. się obracać przez racunek ro-
boty.

1299. Najlepszą potrawą i przyprawą jest
chleb do jedzenia, gdy kto dątkoży i
woda najlepsza dla spragnionego.

1300. Umiętność i międulość były potę-
żnion idęgo i dobrego na świecie; bo-
gactwa zaś i zbytki były przyrzą-
wiele niegodziwości i nieczot.

1301. Zawrac czas przez cały wiek uwręć się
i doskonalić.

1302. Nie iduchac trzeba wyszydzenia cnoty,
bo to jest wstydlivoscia mietyłko
nieuskatęrcenia cnoty, ale ją ierare
wymieniac.

1303. Rada do oziemia się: Jakożkol-
wiek sobie postąpisz zawrac iadę-
wać będziesz: testnię w samo-
tności a cierpię w żemności.

1304. Do międyborsnego arystowam gości zna-

Komitych. Jędi sz twoi przyia-
ciele i rothopni * wybaż; iędi
nieprzyjaźni i miewaźni miedbaj
o to.

1305. Do kreytu zony i hadaru można
się tak przyzwyczaić iak do ura-
żeń kór albo gęsi. — A pomi-
waż te maiz kumsta i gęsi; i
to i zony dzieci wadzi.

1306. Poidek umiarkowany iest pokar-
mem zekowic utrzymuigym, aby
ini trawizna zycie miżdzogę.

1307. Cnota zwykłe cierpi przesada-
wanié a szydzenie spada na zle
szydzenie.

1308. Do Marnotrawstwa pożytecznego.
Porzecz sam od siebie uigwazy
zbytkow.

1309. Bogactwa szacować ile potrzeba
wymaga; zbytńie nie tylko uigę

złiwie, ale gorzkie od abstrakcji.

1400. Młody przemyślny na miod roszkory
powabny lecz często szkodliwy, mi
na piórun cnot gorzki ale zdrowy
lecz.

1401. Skarb najdroższy przyjaciel szczerzy,
obłudny zaś gorzki mi okazywa się nie-
przyjaciel.

1402. Nie trzeba się gniewać o to że ty
grzeczniejszy od innego.

1403. Suknie bogate nie czynią człowieka
lepszym ani cnotliwszym, do udania
tylko na teatrach przydatne.

1404. Do Szawola i sprawnego. Niepotrafi
żyć ani z przyjaciółkami ani z nie-
przyjaciółkami ani sam z sobą.

1405. Pięty tylko zbyt drogie.

1406. Nie przyjmaj podarunków żebyś nie
był obowiązany i miutrand spec.

koynosai i swobodnosai.

1407. Przejście cudzych krajow nie przynosi pożytku, dla tego że sam z sobą tylko i z swoimi zdaniami i przywarami iezdzimy.

1408. Dobrze imię iść wannonąg cnotę gdyż za nią idzie.

1409. Do miłego. Mów aby cię poznano, albo miła gdy się sam lepiej znasz.

1500. Do pięknych trzeba się robić pięknym. — to iść wystrzoić się.

1501. Po bolesi czasem następuje poćchu, iako po rozkoszcy często zgryzota i dolegliwosc się ciśnie.

1502. Nie należy się nic dziwić że zbytkiem, gdyż najlepsze czynności pewny zamiar przechodząc, obracają się w szkodliwe.

1503. Dla tego się je aby żyć, inni zaś żyją aby iść.

1504. Tona zda jest nakrętał koma
narowitego, przyzwyczajony się
do niego, zdać się tak jak wry-
stnie inne.
1505. Człowiek stać się lepszym i po-
winiem być szerszym, przy-
bliżać się do źródła dobra do-
skonalsi i uczęszczać, to jest
BOGA. ~
1506. Boga należy prosić o to co u niego
dla nas najlepszego, znosić cierpli-
wie co dopuszcza, krymować i o-
fiary serca, modłów, dzięków
i wonności cnot. —
1507. Poetya jest malowanie wymowne,
a malowanie cicha poetya.
1508. Kto znajdzie dobrego zięcia, stanie
mu za syna; a kto złego, za nieprzy-
jaciela.
1509. Dobierając przyjaciela dożywniejszego
należy się nie tylko osobom ale i u-

stami przyglądać.

1510. Postarzy trzeba iak miodu ostro-
mie kartować, aby i gdeś się u-
stredz.

1511. Chcąc mielubić wadow, trzeba by
mienauidzić ludzi; a raidey nalezy
obrzydnac przywary ludzkie nie
ludzi.

1512. Postropność i doskonałość są udra-
tem krasomowcy; rós zaś roz-
kładanie i góru brzmienie na
Teatrach wdaiących wdarność.

1513. Nie pora mówić o mądrości pod
czas Uloty rozpustney, miewie-
dząc co mówić, amby wiedziiano
co kto mówi.

1514. Wino iest iak zwierciadło obyca-
iów ludzkie, gdyi po piianu każdy
się wygada i okaze swoje wdarswe
przymioty.

1515. Najlepsi Mistrz: Przysamiałe
i wychwałiałe.
1516. Różey lubiemy mówić prawdę mi
iż słyżec.
1517. Kochanie zmierzaw do nasycenia ię-
dzy i rokoszy, - bo jeżeli nie do tego,
do czegoż innego przydado się.
1518. Wodkicie, tylko mali ięczą w kay-
danach i winę, gdy wielcy w obfito-
ściach opływają.
1519. Dama racna powiedziada. Jż tym się
przypodobada Mężowi, nie mówiąc i
nie czyniąc tego co temu nieprzyje-
mne, a znosząc to co iey nie mieliby.
1520. Nad piękność nie miłzszego być nie
może, atoli nie miłzwalzszego.
1521. Wstrzymuy się od lubieżności i la-
twalosci rokoszy.
1522. Łatwo się z bogactw ozdowickow bez
czi i cnoty.

1523. W radach nie tak trzeba zwariac
co nalezy czynic, iak co mozna u-
skutecznic.

1524. Uczenie Monarchow jest od Bogow
pochodzące, iakto udiad wdady ich;
przeto Bogow sie urada mierzaj-
ąc ich Namiesnikow.

1525. Kochaicy zbyt nie bardziey sie na-
przykczaja osobom ulubionym, niż
mianowicie ie.

1526. Wiedomowcow mniemy rozprawiać,
gdyby tyle cierpiad nudnosci w mo-
wieciu, co inni w Duchamie.

1527. Niemniejza to wada Panuigeego
pod ktorym nie wie wolno, iak
tego, pod ktorym wszystko wolno.

1528. Treba Bogow prosic o zdrowie
i cnote, reszta sama przyjdzie.

1529. Bogowie wieloznaczosci obedyg sie
bez ofiar mierzonych ludzi; serca,

modłów i wodzićzności tylko igda-
jąc ofiary. — *Demona Filozof.*

1530. Bogowie wśródzie naszych mo-
dłów wysłuchaj aby były słusze.

1531. Sprawiedliwość i Prawda
są Cerką czasu. —

1532. Sądy Bożnie są wielką prze-
pacią.

1533. Piśmion mowi. Zauważ mnie bo
chciał.

1534. I nad grzesnikami wielkimi
ma Bóg wzgląd na uczynki do-
bre i na miłość które kiedy
uczynili.

1535. Wrogi warą się tylko podług
duszy.

1536. Przystawie Papiestwa. Ostrzegaj
twoje piśmion na dzień
carny.

1537. Nicuiaſty reka delikaćna
oſadza i kartaſi ſpreżymy ſpo-
deueroſtwa.

1538. Nicuiaſty to ſagoda, aby zby-
tek namiętnoſci moſz przy-
trym uſtymie w towarzyſtwie
ludzkim.

1539. Mzizoryma i eſt mizorym z
dumy, miewiaſta z chytrzoſci.

1540. Wypadaay ſię za krayody
mianowicie, w rodziſtowoſci
za daki, gdyż to eſt ſpra-
widliwoſc.

1541. Weroſoc wewnetrzna i eſt Ma-
thy zdrowia, a dobre summie-
nie i obyſtawnoſci i eſt Mathy ſy-
wadoſci.

1542. Wiryſtne zabawy czołwieka,
dowodzą nędzy jego ſtaniu.

1543. *Ami przyjaciela ami kochanki ku-
pić nie można.*

1544. *Nie wszystko się straciło na ziemi,
gdy na niej nam wiemy jeszcze pozo-
stać przyjaciel.*

1545. *Ładnie pościowy nie znajdzie lepszego
przyjaciela nad swojego kochankę.*

1546. *Serce weterbrane wstruwiem, lubi się
wylewać.*

1547. *Potrzeba kochanki, rodzi wkrótce
potrzebę przyjaciela.*

1548. *Przywiązanie może się obyć bez
wzajemności, przyjaźń nigdy.*

1549. Przyjaźń, jest to umowa
podobna jak inne, ale święta
nad wszystko.

1550. *Stowu temu: Przyjaciel, żadne
inne odpowiadać nie może.*

1551. *Kiedy co mi jest przyjacielem
swojego przyjaciela, jest oszustem.*

Przyjacieli bowiem otrzymać nie mo-
żna, jak oddając ię wrażliwość,
lub zmyślając wrażliwość.

1552. Nic więcej nie ma mocy nad sercem
ludzkim jak dla doświadczony przy-
jacini.

1553. Można myśleć że się przyjaciel zdo-
dzi, ale nie że nas chce zwołać.

1554. Sprzeciwia się miłośnicy ię ra-
dom, ale się mierni nigdy nie
gardzi.

1555. Przykry jest pobyt samemu.

1556. Dobre ludzkie chce być doczone
dla okazania całej swej warto-
ści.

1557. Siła spocona przyjaciół tak
jak moc dwóch blask kunsztu,
węgla Magnesu, mierownie jest
większą nad ilość ich się po-
dynało wziętych.

1558. Wyrzucenie się przyjacieli, żadne-
go nie cierpi Sowiadka.

1559. Wiele jest tajemnic o których
kilku przyjaciół wiedzieć po-
winno, a które tylko w dwóch
sobie powierzonem być mogą.

1560. Każda przyjemność spowodowana
między przyjaciółmi panującą
przyjaźnią, zasada się na o-
twartości serca, które w miło-
ści robi jedne uczucia, jedne myśli;
i czym że każdy czując i takim
być powinien, takim ~~jest~~ i takim
jest, okazuje się w istocie. —
Ostrożność, rozgład na przystojność,
rodzą wstręt i nieufanie. — Jakże
kochasz tych długo, których się
lekamy? —

1561. Normowi przyjaciel są niewyobra-
żane.
1562. Miłowanie, choćby rozmyślanie, jest
jedną z najwęższych przyjemności dla
człowieka. — Natężeni i zstęśnienie prze-
war, ich użycie.
1563. Niepodobna prawie pomyśleć o
tym czego się smiała powiedzieć
mi mogło między przyjaciółmi.
1564. Porównanie się serc przyjaciół-
skich, rzuciła smutkowi coś ^{tak} środ-
kiego i poruszającego, czego mi
ma radość; i przyjaciel dawać jest
jedynie miłostliwym na ulgę
przykryci i powiechy ich tro-
stów.
1565. Przyjaciele jednocześnie swój u-
mysł, jednocześnie swój sposób my-
ślenia, czucia i mówienia.

1566. Obiektowi i oziębłości Natury
znaydując Nowa, ale smutek
i miłowanie są prawdziwą moją
przyjaciół.

1567. Lepszego lekarstwa mieć nie
można jak siebie samego, ani
lepszego lekarstwa jak wstrze-
mierliwie żyć.

1568. Kto chce wiele iść, powinien
iść mało. — To jest pomoc w
wstrzymliwym dągnięciu.

1569. Potrawa zamieszana lepiej
siedzi jak pożywiana. — zna-
jąc że chce sadzić i dźwignąć to
więcej sili.

1570. Probowanie iść ^{jak} rżnia, która
daleko więcej pożera czasu, niż
rżnąć przez używanie wyrobów
się.

1571. Gnusności wstyżko zdaie
się trudno, a pilności wsty-
żko łatwo.

1572. Lenistwo tak powolne robi
trochę, że go ubóstwo dosięga.

1573. Pracowitość nie potrzebuje do-
go zgodać, ale ten, co nadziwić
żył, z głodu umrze.

1574. Pilność jest szorstką matką,
i pilny Bóg wstyżko dać.

1575. Jedno drwiszaj więcej warto,
niż dwa śnić.

1576. Kotha ubrana w rękawiczkę
myśli nie śnić.

1577. Ukontentowanie, wygodą, sza-
cunek, tylko przez pracę na-
bywa się. —

1578. Kto się chce podziwiać z bogactw,
niech sam za nim idzie, niech
go sam prowadzi.

1579. Oto panstwo więcej zrobi niż
panstwo ręce.

1580. Nie dopuszczaj robotników tyle
jakichś, jak i w worku na dy-
ktorych zostawie.

1581. Zbyt wiele zafasze w pińsku
ciężcy żądają więcej jest.

1582. W sprawach na tym świecie
nie ma ratunku wiara ale nie
dowieranie.

1583. Staraj się we własnych inte-
resach i w interesach innych
szlachty.

1584. Złotyś sobie wiernego i po-
żytecznego sługi, stwórz sobie sam.

1585. Made miedobalstwo uciele iko-
drie mare.

1586. Szwarcz ieden wypraw a po-
dkowa zginela.

1587. Dusza kuthnia cym chudy
testament.

1588. Hiszpania me zbogaenta ię.
Indya, to wydatki paca
wystraię ię intraty.

1589. Cym sie wysepots ieden
atraznule, tym nadtraby
orosan danc cym wy pod-
zyc.

1590. Wiele netych i strumykow
aymę rache; — co do osiedle

1591. Marmotrawca uamira iak zabrak

1592. Mierosummi obiad nagotany
a rozumię go ziedra.

1593. Kupuy sobie tyllis rzecę iedną

niepotrzebna, a przedawz wkrótce
co potrzebnego.

1594. Jedwab, atlas, szkarłat, aksa-
mit, gazę ogień w kielichu.

1595. Robotnik na swoich nogach
wysięży iest: od szlachtyca,
tędy ten się kłamać musi:

1596. Tędy studnia już wysycha,
na ten czas dopiero porwać
się, co woda warta.

1597. Idzie pycha i prosiuś, iż
na obiedzie, tam pogoda przy-
dzie na wieczorze.

1598. Długi, nagi na plecach kłam-
stwo.

1599. Ubóstwo często odbiera lukrow
odwagę i wielkie cnoty. Pro-
iny wot, prosto mi i tam.

1600. Am przyjacielu am Kochanki
kupic nie można.
1601. Cudownie podobny nie znajdzie
lepszego przyjaciela nad swą
kochankę.
1602. Przywiozanie może nie obwie-
dzieć wzajemności, przyjaźń
między. * jest to umowa
podobna jak inne ale su-
tżas nad wszystkie.
1603. Wypuszczenie się przyjaźni
zadnego nie cierpi swiadka.
1604. Przykry jest pobyt samotny.
1605. Ostrożność, wzgląd na przy-
stojność, drogę wstętu i
mieszkanie.
1606. Jakże kochać tylko dłużej

których się lekamy.

1607. Przyjacielom bogactwa Masinego
ten tylko być może, którego nie
tędy powierzechowności, tak bar-
dziej ich radzić, niż im zardro-
wić.

1608. Alasie troski, kłopoty i smutek,
od nas pochodzą samych.

1609. Kto nie umie znosić mało, niech
się gotuje znosić wiele.

1610. Zmierzamy zdrowie życia
niezgodnym, chcemy je przy-
wrócić lekami.

1611. Siwiat jest szkołą mocnej wy-
mowy.

1612. Najszczęśliwszy jest ten który
niechierpi w swoich przykro-
ściach, najnieszczęśliwszy który

- najmniejszej rzeczy w rozkoście.
1613. Kłóde wyobrażenia rozkośny
jest nieoddzielny od chęci
wygwałtu.
1614. Kłóda zgoda rozumu kłóce
iż nam na chęci zbywa, a
myśl wszechwładnego medostatk
jest przykry.
1615. Tędy człowiek nie jest bi-
dny, jak gdy się
zgoda ze wszechwładnego wy-
zuty.
1616. Tędy człowiek nie jest w medostatk
ruchy, ale w ich potrzebie którą ciemy.
1617. W kłódy kłóci praca jako człowieka
przeciwieństwo potrzeby jego wyzuty.
1618. Wielkie potrzeby ródz się z wiel-
kich dostatków.

1619. Zbyt ek zabicow w powiekszeniu
srejsia, samo srejsie w nide zra-
nemiu.
1620. Wiosna nader wogpliwym srejsia
iast znakiem.
1621. Cudowne wiosny, nie iast czystosci
jak tylko mierzysliwy, ktory chce
sade stan drugich dla ulgi wia-
nego.
1622. Ci ludzie /: to iast wenci /: tak
przyjemni, tak zabawni, tak mili;
a w spodziewaniu sa prawie wazy-
scy mowliwymi i gadawcami u sie-
bie. Sudy rok placz drogo w
domu wiosny humor swych panow
w podziemiu.
1623. Pogoda iast duzy rokoszy.
1624. Karci z kigiet zmiensacy do la-
mowadztow, zmienscy do dawny
umierania z nudow.

1625. we wszystkich Samotach chcemy
służyć najrozumiejszej osobie, idź
prosto do Tronu oświeconego Samo-
władcy.

1626. Nie masz większego strachu
nad przyiacielem a lepszego przy-
iaciela nie masz nad kobietę.

1627. Kobiety podobne są Słońcu: wie-
my że ma swe skazy; lecz że
mniejszą w porównaniu jego szu-
stności.

1628. Kobiety są istoty naszej męskiej
drugą duszą; Czarownicę po-
staw. Przynosićelki pokój
niepodziany. Są pokojem na-
szym pod różnymi postawami.
Aniołami ziemskimi wzmacniającemi
nadzieję pościelą. Schronieniem
od męroty. Ułga troskowi.

Pobudki ciuwa do rozkory. Odpo-
 wiadalni tryby naszym ~~ciuwa~~
 myslom, naszym pragnieniom.
 Dzielce sie naszymi zabosciami
 litosci wymagajacemi. etc. Tu
 ubostwienie, tam towarzyski i
 rowne, gdzie indziej podlegde i
 wzgardzone. Prowadzone a nie
 prowadzone. — Mileremie jest ich
 najwizeksza ozdoba.

Mimo tak wielkie plci naszej
 zalety

My gzedzin suiatem a nami
 kobiety.

1629. Dobrane i spokojne maderstwo
 jest najdoskonalszym obracer
 szugliwosci ziemskiej.

1630. Chcesz byc Kochanym Kochay.

1631. Serce tylko sercem poniarone byc moze.

1632. Zwadriciel ktory na jeden dzien
tylko miodu udzieli, drugoletni
mianowicie bedzie udzielonym
za to.

1633. Niegramiorna usiana aliosy,
jest grobem zaupania.

1634. Dziwactwo jest to chwarz ktory
sadziwa ogrod miodu i napie-
tnieczy kurat w ciem zaminu.

1635. do mytego. Tyi spokojnie ci-
cho i miodze. - Kochaj a be-
dricz kochanym. Spraw ro-
skor drugim a sam ig cwo
bedricz. Czyi innych szez-
liwemi a sam szezliwym be-
dricz.

1636. Wiera twoicy Tome ale me bda
zbyt tatwowienym. Niebada.

niedobrociarzącym, badey i do-
 sugadczay dołdanie co u po-
 zite.

1637. Rostrogay nagi iutrostroyma
 ten iutro.

1638. Tędy, tle zabawy iednostka
 daniy iutro iego i tani. —
 Dzięć się to iutrości dla przy-
 kładu rozrzuć iutrości, że ten
 gnu w iutrości, ten iutrości zwi-
 szu po iutrości, ten iutrości się
 dyma iutrości iutrości. Tędy
 w iutrości lub w iutrości zabawy,
 iutrości na iutrości iutrości
 siebie.

1639. Tędy, tle iutrości o iutrości iutrości
 iutrości, iutrości iutrości u
 iutrości iutrości.

1640. Nieumiejętność jest złym, bo-
gactwa i potęga zrodziła
wzrostki zła.

1641. Nie ma dla człowieka le-
pszego przedsięwzięcia niż
cierpliwość do niego.

1642. Wierze i nadziei
o Obywatelach.

Księga Prosa
1.

Jeżeli Prosz jest duchem iaki nam
piśma kryją

Czci Go i Twoich powiem ci
tym sercem, myślą.

2.

Trzymam widzę Korzyść,

strzeż się być ospały
 życie brydkiem wyjętym dłu-
 giej pamiata daty.

3.

Trzymaj się na wodzy z cnot
 wuj. i cnot w mnie
 Błogi ten Bóg kto zna zamil-
 ewe rozumie.

4.

W sprzeczkach nie wierz sam sie-
 bie, czy stary czy z młodzi
 Sam z sobą niezgodliwy z młodzi
 się niezgodzi.

5.

Jeżeli zwądzisz ludzkie życie o-
 bywaie.

I ten nie jest bezwinny Kłosa
 i innych wstaje.

6.

Coś się kadei poruci, aż jest
młodsi przybytek
Czasem miśi bayaćwa jest le-
przy przytek.

Agda powołnym i statym, iak
chce czas iedyny.

Agdoy zwyeray ommicniał Ser
nawymieyszey wiry.

8.

Nie wierz płaćki madronce goy
sługi obzali

Przewiasta tym się brzydzi cze-
sto, co mój chwali.

9.

Napominaż blizniego on się głu-
chym stawia.

Gdyś miły dotąd prawił ci
 że w tym poprawi.
10.

I ludem wielomocnem; mier-
 ne wzrzymac spory
 Gadar uide umierę mgory le-
 ciu który.

11.
 Kochaj innych tak żeby przy-
 iaciół był dla się
 Dobrym czyn dobrze być ci nie
 było ale w czasie.

12.
 Ale trawie lud nowina czy
 przykra czy miła
 Czy nigdy, a gadanie wielu
 zaszkodzi.

13.

Nie ufaj w obietnicie ićki
mądry rzecy

Pradka wiara że języl narbył
chlebny ciele

14.

Gdy się chwali kto, jedzie będz
na nie słowcy

Więcej imyńd jak sobie wie-
ry mowy miedrowy.

15.

Kto ci dątkę wytworzył chwał
go mile rozgadwé;

O sobie ićci dobrodziej młotecz le-
psza będzie

16.

Tworząc ludzi starych postępli
i mowy

Tak żyj i młodu, na starość żebyś
był gotowy.

17.

Nie bój się, że poxcichu gada-
ją zdaleka
Winnego to sumienie samo wyda
cudaka.

18.

Im szersze serce choyńcy tym
niezblizszych znaki
Podrutek mieści i koncem zarwy-
czay iwnaki.

19.

Gdy wążpłoty i ginny traf iycie
twe klei
Muhaiy w smierci sągiada pokła-
dac naderci.

20.

Podaj dar, kta przysiawił gdcie
Kładzie ubogi

Wier' mile wdzięczność sprawi że
się stamie drogi.

21.

Najm cię przyrodzenie na ten
świat wywado
Byś ciępliwie ubóstwo, miód
nawarzył chłado.

22.

Że umiera nie nadsyłał z smu-
tną twarz i życie,
Sniżej wód, tyle sniera, ile
godzin życie

23.

Niewodzącym ludzie w twoje dary
ciężko spokój mi
nie nadsyłał na Bogaś nadgro-
dzić się choycie.

24.

Gdy jedno masz dobre w gu-
minie i komorze
Lepiej skromnie być z ubóstwem niż
zajęć w porze.

25.

Co dać możesz obiecany, nikomu
dawać razy,
Gdy chcesz mieć być ludzkiem lub
ludzkim lub szary.

26.

Niechaj ludzi dowiadują i samo-
wog. Płaka;
W piszczałkach i dookoła ptasim gwa-
chąc udzielić płaka

27.

Masz drzewa a ubogim, starzy się
nabyć =

Włać miś cnoty, rozum; daj
sposób do życia.

28.

Gdyś kto kochał nie z serca lecz
grzebnym zwyrodnieniem
Podobnie ugin z nim grzebnie,
z gry zagras na wzajem.

29.

Miey wielkim made, matym
wielkie na przemiany
Tak skazym nie dachomym nie
bzdurą naturą

30.

Ganisz za grzech twoje uśmie, owie
i sąsiady.

Brzydka samych uśmie poped-
mie skarady.

31.

Proś ludzi co godziwie mogły dać
ci który

Edypstwo prosić co prawo zabra-
ma natury.

Dla nowych rzeczy, starych nie uważajcie
 młodzi
 Co rozum nabył, trwać; przypadki za-
 wodzi.

Te młode życie co chwila, ma do ży-
 cia tamy
 Nie dno rzepem dabi; tyle zysku mamy.

Możesz iść tam przeciwnych, ustęp sta-
 brym; bo wiem
 Słodkoscia przyjaźni życie, zemstę wstę-
 tem zowiem.

Chcesz nabyć wielkich rzeczy, Źoź smie-
 le koszt mały,
 Te obroty przyjaźni najwięcej zyskały.
 lub * Czapka, papka, ~~to~~ najwięcej przy-
 jaźni zyskały.

36.

Nie kłóć się z kim cię przyjaźń stała
czna i cynam

Gmiał rodzi mienawici, zgoda miłość czyni.

37.

Wina idugi w tym sercu z gniecion
rozramia,

Wstrzymaj war, rozum zdrowy, w gnie-
wie kara wzbudza.

38

Możesz krzywdy sto razy wstawać
cierpieć to

Cierpliwie obywatel najpierwszą
zaletą

39.

Trzymaj się, co cierny porzyska-
jes pracę

Cierpią nader na starość którzy z
młodu pracą.

Gdy w przyjaciół znajomych i są-
siad bogaty
Tak przyjmij byś nie przyszedł kie-
dy do dobrej straty

Księga druga.

✠

Jeżeli poznasz zgłasz jak uprawiać
role
Czytaj Wierzbickiego, gdy nas rany,
bole
Chcesz wiedzieć, jaknie zioła, prochy
dzwonki zgodne
Czytaj pisma Makrego w lekach
nieprawdne.
Masz chce przeczytać się w wojnach
Rzymu, Kartaginy.
Lukan wstawie Sylluszów owych
lat iedyn.

Jedni dwóch natury zawarł w sercu
duży

Niechaj Naro zabawi swe oczy i uszy:

Gdy ci w rozumie mgława, miodość w my-
śli dawaj

Trzecie bez występku, miły nastę-
poc prawa.

41.

Gdy można, miernotomnie mieć twą li-
tosc znać

Prześlizgnij kraj gdzie cnota przy-
jawnieś się znać.

42.

Niepatrz iakże Sad Boski i tły roki
niebo

Stworzeniu o stworzoną staraj się
rzuć twą

43.

Niech się zgona nie lekko cudzić
serce twoje

Boiarni w sercu sprawione w życiu
niepokoić.

44.

W gmiwie o rzec niepcuog spor mied
mądry brzydri
Nosc zaupmura tak rozum iż
prawdy miewidri:

45.

Wimien hardy koiż Nocy jak kacie
potrzeba
Bo was pdań; was traw; bidny graw
bez chleba.

46.

Zbyt Niem gardzić a miernosi durno
lubie życie
Bespieremcy racha mieic tak morde
zdobyć.

47.

Czegoci wtyd samemu, powiaday
nikomu

By świat cały nie garnił coś sam
zbroił w domu.

48.

Nie gardz karłem i słabym, gdyż za-
wycieray bywał
Człowiek srogi i postawy, wielki
rozum smiewał.

49.

Ustąp czasem, wiesz o kim, że zdro-
wia słabego
Często zginął zwycięzca od zwycię-
zonego.

50.

Nie bódz'ie się gdy korzystaj czasem
z wykrętami
Oraz grzech kryć, i czas grzechu
w dzień kary odstania

51.

Z znajomym wchodzić strach się i maj-
mniejsze kłócić

Czysta istota miłorodna i ze Miasta
okrutnie.

52.

Co Bóg zamysła, losu nie da się
orać prozą,
Jaki z tobą ma potopić, sam się
radzi z sobą.

53.

Zbyt nie stroić i przepych, gardzić jak
zycia wadę,
Aż miłego me rami przytknąć buć
przeładę.

34.

Bądź stałym w sercu gdy cię nie-
stanie wotkarano,
Czyż to w wieńcu ten płacie, kto
zle wygrał rano.

55.

Ktoś ci przedych odnawia, strach
się dziełem, sobą.

Do zgodzie mieć gmic w sorcu, mak
mierzowsy głowy

56.

Sam się nie chwał i niegan, Grecka
mowa złota:

Ganic siebie jest gupstwo, a dula-
lic prarnota.

57.

Masz maigtek ostrzime wryway
bo zbytek

Trwoni w milka dmi cackien, co
zbierać wiek wrystek.

58.

Gdy rzeu kare, niemadrym po-
karz się do oka:

Gupstwo udac w potrzebie,
jest mądrość wysoka.

59

Lubieżności, takomstwa umiay
iako węża,

Jedną życie, a drugie sławę
nadworeżai.

60.

Kto zawsze coś nowego nosi, nie
wierz, dzień,
Mado wiary, gdzie język, iak
na mykank plecie.

61.

Te napity pobiedz, na się
obroc krę,
Nie wino winne, ale winien, kto
zbyt pić.

62.

Skryta stworz wiernemu myśl
prozyai clou
Ciada pilności szczytnemu powie
lekarzowi.

63.

Nie smęć się, że zdym wzięcie pdy-
me iako rzeźni.

Żdym los sprzyja, ośmionym by
zgubił nas wiekni
64.

Jakie cioty masz znosić, przeczera
powoli

Spodriane wrażli, mierzysie, nie
tak orzech boli.

65.

Gdy traf ciebie orzomie i z góry i
z dna

Miej nadzieję, nadzieja zbawia
ludzi iedną

66.

Ażer korzystny zdarzong, kap o-
statniem mleku

Po czasie bo zle kupisz i prze-
płacić trzeba.

67.

Jak co przeisto uważay, przeżytey
co nastąpi

Będa Janusem, mieszczęm w ostro-
żności skapi.

68.

Byś mowięszym byś narbył, nie
porwałay zdrowie

Mados wimen, o zachost stac; węc-
icę o zdrowie.

69.

Jeden przeciw tysięcu nie wyie-
zdray z driaty

Od wszystkich pogardzony, ku
wielu zachwasaty.

70.

Najpiękniejszym będzie zdrowie

miech staramiem twarim

Naradziłem się dzisiaj, gdyś się stał
się chorąb zdrojem.

71.

Ojny miedbay bo ludzka myśl
co w dzień zarządza,
We śmie w wyobrażeniach, toż sa-
mo przegląda.

Księga Trzecia.

000000.

Kto z czytania tych wierszów, chcesz zyskać
nabycia

Pornaway prawdy, które najmiłsze dla
życia.

Naukę trzeba poić serce z duszą razem
Bo życie bez nauki jest śmiercią obrazem.

Pamiętaj wzmień, gdyś się rozgardził pło-
nem takim

Nie pisać, lecz siebie natwierzać lada-
iakiem.

72.

Gdy iestes rós niewinnych i czystego
serca
Zawstydrony zostanie twój dawny o-
słonek.

73.

Każde suwaderce, łód, żądzość, złość
lub gwałty wziędy
Nie możesz potrywać przyjaciela
biedę.

74.

Ktoci się Yari, podchlebia, stron' iak
krokodyla
Zdy tym gównem nam skodzi im bar-
dziej przygnila.

75.

Próżnowania, ospalstwa, unikany bo
prawni
To rozum lepi zo ludziach, nie krew,
ciasto trawni.

76.

Korzywni lub uroiwie, gdy cię praca
zmury
abyś myślą i ręką mógł pracować
długo.

77.

Wzrost uiryttem drugiego niepodchwytaj
ciekła
Bo cię wzrotem podobny smiech lub
wzgarda czeka.

78.

Masz wrota, na tandetę nie idź, lecz
rob ona

Na więcej, by, żeś kultura na cie
me mawiono.

79.

Żyjesz dobrze masz grosza przy sta-
rosi wiele,

Przednieży żyjesz gdy proszę do-
bry przyjaciele.

80.

Subor panem, dobrego meganin drugi
złotnia

Nie w czym złe, lecz w czym dobrze
radzi, wart słuchania.

81.

W skatule zysku niemaar dani co tak
rok było.

Dac maar, gdy na tem co byż dał,
prześcamiar miod

82.

Niebiar żony piemiżney a ubogiż
w choty,

Wotliwoy, zolotliwoy, cizikiż do
roboty.

83.

I przydadu wielu uo się co czy-
mie, aboli

Strzeż się, ludzie nasz, wrog
Miego powoli.

84.

Czyni co możesz w. między nie sięgaj
nad stary

Bys z pracą i z piędziami nie zo-
stał wyjmiany.

85.

Widzieć co czego poprawi, byś nie
podpadł za nie

Pilność twoją sprawiedliwej przed lu-
dźmi naganię.

86.

Proś Sędziego o łaskę gdy poparta
prawie

Sprawa: Kuchnia potrzebna nawet
w samym prawie.

87.

Łas zaiburys, ciern w łacie, bo kto
ci przydyng.

Łas zle robot, wiatk dobre dobrem,
winu wing.

88.

Wicles widziat i szypad, dytat, iednat
traba

Twara ~~Widziat~~ gdyz nowo mie
kade iest z Nicba

89.

Nas uste cie zaprosz, piy iedr, i ^{moio} ~~py~~
skromie.

Gruby, koga ~~zdrobna~~ potrzeba przy-
tomie.

90.

Wienyż, lcham sie, gdy co zono
z gniculm gada.

Bladzisz, w pociu kobity, najung-
kora iest zmda.

91.

Pracę nabył mądrość, nie trwonie
ba z nędzy

Ale z grzechem uszczęśliwia i z
ciężką pieczęcią.

92.

Wiek ci serce nie męczy kosc smier-
ci strasliwa,

Ta, dobra, przeżyła, koncem nędzy
nędzy bywa

93.

Gadałiwosc zion cierpieć, gdy z mi-
łostką bieramy

Ale nam cierpieć i miłować kiedy
miłujemy.

94.

Chcesz się Cyca podobać, chcesz Ma-
łki ku sobie

Tiednaci serce obogaca, Kochaj i ka-
żdey dobie.

4ta Księga Katona

Kto chce życie prowadzić spokojne
i miłe
tę oddalić występki zaraż i
sidi

Niech przepisy Katona czyta bez
przynudki
kroćcie się ale podnie korzystać
mądrze

95.

Parce bogactwo, choćże wiele żyć
spokojne, durne
Lakome, dla zebrać skarbów
brac marnie

96.

Nigdy człowieka ubóstwo niepożyczy
Życie tak jest stan karc i praw
natury

97.

Nieostroiny, ile roduis, trauis pie-
mąd: raten.

Nieudarmie roduis: Karier przed
Bogiem i Luratem.

98.

Piemądre zbiera: trach, lew ich zbior
miedym.

Wygodę, nie ras plesni w murze
albo skrzyni.

99.

Dad Bog: niee, nie miedk: zdrowia
bedzie zshat: srodka

Smiech gap: bogu: chwauze dla
sknerstwa: umiera

100.

Napominal: cie: Produca: ty: upornio
wini.

Skarad: wrescie: iak: Cywie: co: zdeg:
widynd.

Chcesz zając, noż rzeź dobrze, do czego
się zwraca.

W idem dziele aur forsownym prze-
padł kóz i prac.

102.

Co możesz padarować, wycieray wszak
złiska

Nie idź, kto dobrym dobrze dym,
wiele zyska.

103.

Co cię uprząwia w wątpliwość wreszcie
rozwar z sobą

Maty bol zamiedlany nabawia choroby.

104.

Rozpala ogień chuci, nie idź, nie piy aby-
tme,

Obrazstwo robi sprzeczność, a post cu-
głow przytme.

105.

Straszny zwierz, bardziej miło się zde-
go ciekaw leka

Two serce; ażeby schodziłszy gdy
placze i stęka...

106.

Bądź ostrożnym w przypadkach, gdy
ci Bóg dał siły

Łechwałstwa najmocniejszych o
swoim przysławiu.

107.

Proś przyjaciół, gdy dabość ci dzie
cie o dobie

Przyjaciół czasem lepiej iak le-
karz pomoże.

108.

Zgrzeszydes? pociż z wodow na ofia-
rę tużę

Przeż; nie byadem ale drami okup
dane; 109

Przyjaciela wiernego chcesz mieć
obierz, który

113

Nie z bogactw sławny, lecz z cnot,
z rozumu, z natury.

110.

Nie skąp iako takomy gdyż Ci śliczo
dado
Fortuny, coe po złocie, gdy przy-
jawił mało.

111.

Chcesz być sławnym i wymiść na
złanego ordeka
Od rozpustney rozkory wieckay zda-
leka.

112.

Nie wysmieway, że stary bogactw,
drieunniere

Ham przeklęty od Boga gdy się
z Oyca smierci.

113.

Staray się być rozumnym bar-
dziej iak bogactw

Łoto gimie, kawa mędrorę, potki
życiu i światem.

114.

Prędko i ludno, patrz cicho, kto
i jak rozmawia

Mowa ludkie przymioty, tak i
wyraźnia

115.

Poruradorem czy codzien aż znasz
dostę nauki.

Nauka rożni krtaci, a naukę
sztuki.

116.

Nie sur się przyratym losom, imier-
ci się nieboi

Podziay i o życie uprzednie miastoi.

117.

Od mędrzych aż się, prostych sam
wzr ile sity

44

Bo nauki postanowi w świecie
rozmnożyły

118.

Chcesz żyć długo z honorem nie
pij trunku wiele

Bo piiany naggorsze rzeczy po-
mni smiele.

119.

Coś wtóra chwalisz tego drwi nie
gan przez pokry

Bo odmiana tu ludzom pokare
zei pokry.

120.

Grasy przykre i dobre daig lu-
dzom mieln,

W dobrem z tego, w złym dobrze
spodniewać się trzeba

121.

Aż iśń smierń potraci do nact.
chc' miewar
Mus' radkicy mądroci iśń długi
nabywac.
122.

Chwałisz kogo, miedzi iżysz, ma 98 -
złumne straż
Po iaki kto przyjań, dzień ieden
okaze.
123.

Czego nie masz, niewiady 218
wryc, wryk, wryk, wryk,
Gdy umie chwada, wryk, wryk, gdy
nie umie chwada.
124.

Gdyś ulubio cielsność, wino, kdo-
tynie, karty
Z dawny, bogactw, przyjań, zo-
staniez odarty.
125.

145
Ponurym, cichym wierzyć, bardzo
rzek sakodliwa
Im ciższa racha, więcej tem bracie-
gow podrywa.

126.

Gdy ci przykrzy stan własny,
przypatrzyć się innemu,
Jaka niedra? a pokój zrobić
sercu twemu.

127.

Czyn co możeś mić niebierz, ku
twoj sily sakodzie
Bespierumoj żyć na lądzie sak
płynąć po wodzie.

128.

Niewinnych nie karz, nie więz, nie
piemaj, gdyż iś to
Bóg cie skazę maigthu lub
zdrowia utratę.

129.

Bogaty, druzhny. Bogu. dasz ty cię zmy-
nuie,
Chwal Bogu, pianny szewce, Bog cię
poratuje.

130.

Przyjaciół zbiedzisz, wybach, spominiesz.
szkod. sunięta.
Jest najwęższa: dobrego przyjaciela
strata.

131.

Les zdrow, nie mow, iyc będz wiek cety
bez trwogi,
Dokąd idziesz smierc. wstępa w ślady
twoich nogi.

132.

Grasuni wstępa, moriny ulegay odhrotnie
Ziś cię trzywdę, a iutro nadgrodkę
stokrotnie.

133.

Le kady zgrzesza, sam się kara za
grzech: urzędy

46
Karnyjs przez się nie kara, ale maig
względę. 134.

I kim igier jako przysiaid, gdy się
w czym. prawić,
Przebrać strygie, poprawa być mo-
że w godziwie.

135.

Chcesz być miłym, bądź wodziernym
za lasem, gdyż nudy
W miedziernym, lub w zyciu prace
tudem obudny.

136.

Podczarbiwym, zaradcznym, być za-
wsze wkołbiwa,
Boiaru i podczarbiwie śmierci
często bywa.

137.

Kupisz poddany, najmiesz sroga,
zwari u siebie.

Je natura są ludzie podobni do
ciebie.

138.

Chwyłay iako nąpsadney korayie
gdy was sprzyja,
Lemowemu po szkodzie, na gorzku
tura zbija.

139.

Je zły umarł nie ciar się, lecz po-
tok bez rzecowy

Wylcoway, gdyż zbawienia, tylko
dobrej pewny.

140.

Masz ionż wrodziwy, bogaty i
szepka,

Tona Pam w przyziad, może zgubę
swę blisko.

141.

47

Im więcej Bog ci nauki dał, tem
bądź staranny
O wiadomość, wzrok nadęg mielibyś-
stwa nąganny.

142.

Przemoć, że Twoi ubogich moy uwrz-
pićre miarę

Krochmal sprawida, ztem rządzi zło-
zid tymow para
Komic.

Addz 142. a 1042. off N^{ro} 1784.
czy. amplius.

1785. n° 11 Krochmal Duch Tępy,
skoro gardsiel iest napędzany.

1786. Nierozgłowi naprzykrzonemu i au-
dremu iestestoy dla suwata.

1787. Sliczna namigłanoć nad sercem: Maltie
wólności. * Tęgo tyłko main endowied

za wolnego, który z sobą tyłko i z naturą
maże do czynienia, wymusza pracę
swoją na ziemi aby go żywił.

1788. — Jakże radzisz powiecha, tam
muszę być komiecdem ićki troski
do udagowienia.

1789. Głównie przestaję na małym, u-
traty maigłki i miedzi. Fortuny, nie
chcę pomogły mi się sciam.

1790. miedzi miedzi, pomogły mi się
sciam polier.

1791. Nadzieja iść miedzi
na twarzągię miedzi

1792. Choć oświeca sprawa miedzi bynaj-
mniej nie miedzi.

1793. Zagrota oświeca ićki, a wice-
ksi.

1794. Jednymby niebyło cnoty cnoty dobrze,

gdyby się wszędzie znajdowały srebra
tak wzięcie ich było.

1795. ⁶Wiosna sama nigdy się do serca sama
wciśnięć nie zwykła, Radziśca i
zogniawca. —

1796. Feb. 2. at New York. 2:00 PM.

1672.

1797. Ichowij rorsgedet, rradka iest
rreug, a midsie idam rarrare kod-
dne gduptaw.

1798. Czynić dobrze, najwyższas roztropność.

1799. *Leanne Martinowa*, wówczas zapisywa-
ła się w Mieście. ~

1800. Niefortni uwahajcie druzinami, nigdy nie
szukajcie mi bezspieczne, i tak owe, co sie
staniem ochradaj.

1801. Młodość zadrżyła się od wzajemności.

1802. Wszytko co jest podobne do Nimfy
miz Graji: to jest wdzięku: i. międkie na-
śladawania Parmen.

1803. Trochę równie są zabójcze iak
choroba

1804. Myśliwym odawiającym przed
świątym kruczym ~~złoty~~ dla siebie
kobietę sam podpadał hanbie i
miedańcie.

1805. Niezrozumie jest wielkim Nau-
czycielem moralności.

1806. Niepokojące potrogi z mias-
matu wypadem i z dobroczyn-
com miedańcie się uwrusai tylko
mieważernikom.

1807. Dziel ogień cyrce i z łota, prę-
proby serce czdouicha.

1808. Postępy z roztropnością, mias z
mędrnością, pyta się z ostrożnością.

1809. Zde od dobrego rozrozmaj, ztego sie
chroni, dobre wyprzedzaj.

1810. Serce napędzaj listowiz, rękę mięcy
otwarcz, białego rąkuz, opuszczonego
wzrostu; bógdnuemu radz, mięciwie-
tnego nauka, za mięciwym obstawaj,
nagięgo odrzecz, gładnego nakarm,
siabego umocnij, niedanego pochwaj,
upadającego rękę podaj, ucimio-
nego podnies, smutnego ciesz.

1811. Bądź dolekitu od mienawici, kłószaj
nieprzyjaciół, bógodaw mienawidzącym,
proś za urażającymi, zde dobrem nad-
gradzaj.

1812. Bądź z uranowaniem dla starzych,
postulującym Zwierachnowi, zgodny z są-
siadami, z wyzirem pokorny, z miłoś-
ni grzeczny, z rodnymi uczciwy, wdzię-
czny dobrodziejom szczerzy przyjań-
com, wesoły z wesołymi, smutny z smu-
tnymi.

1813. Nieuczciarkowany odawieks jest wta-
nym swoim nieprzyjacielem.
1814. Bez marogthas daturcy się obeysc
można iak bez dobrych obyrciow.
1815. W kłobicie skromnosci i starosci nay-
piśtnieyszym są zalecani.
1816. Bo sam tylko para kłłiwa,
Czestego szersziasz domnie,
Gdzie zgoda, młodość prawdziwa,
I dobre są obyrcia. —
1817. Czcig rozumnie kłłigę kłłigę, i
pamiętaj o Bogu w dmiach zycia
twoiego.
1818. Czyn i namistnowi ofiarę. Gdy są
prawem stworzy przemone.
1819. Smutna kłłoj dotykających prze-
ciwienstw, mickaj więc bynajmiej
merrara.
1820. Sprawiedliwie są zawsze przedwie-
ceni Prawdy wyroki.

1821. Znasz spokojnie losów przeciwności
Klarem Bog cioty daniadern.
1822. Idź zawsze w prawdziwym głosie su-
mmiemias.
1823. W modlitwie szukaj miły na uenie-
rzenie pokus.
1824. Modl się niewustannie bo zawsze wy-
stawiony jesteś na pokusy notat.
1825. Oświecenie rozumu, umocnienie wiary,
zasilenie pobożności, jest celem publi-
cnych religii obyczajów.
1826. Gdyś tam uczęszczał na obrzędy Re-
ligii, nie potępiał rzadko bywających.
1827. Nie znając przysięg, nie idź niebawem.
1828. Nie masz tam pobożności i radości
przed Bogiem, gdzie nagarnę przysięg.
1829. Bog rozciąga litościwą Opactwo
nad pokutnym grzesznikiem.
1830. Miły dobrotliwy Zagodności, przez
nią spodobać się Bogu i ludziom.

1831. Wzrąsy rodziemy się z szerszo-
wości i gęstości.
1832. Źródło szerszości nieoddzielne
jest od natury człowieka.
1833. Źródło szerszości okazuje w nas
ducha męstwa i pracy, stodołę lo-
sów przeciwności i uprządkowaną zawady
do szerszości.
1834. Bogactwa, wierność, powaga i
rozkosz oto są mniemane szerszości
ich wydziaty, które zawracają głowę.
1835. Szerszość naprawdziwiera to mien-
wistość sumienia i pokój duszy.
1836. Serce sprawniejsze jest to upu-
niadym przybytkiem, żadnym po-
jętym nie zamienne obdaniem.
1837. Humor swobodny, ubiegający sto-
dkę obyczajów przystojności mie-
zolas.

1838. Lardosc, iest to robak karmiguy serce
rodzi i gorycz. Jest to zapamietad
namietosc jagowia inne przechodzeas.
1839. Pyzni uwagdzem u swiata, u Boga
grzezm, a u madych gupsi.
1840. Bog wyprzeziual sie pysznym a po-
kornym Taki udrzda.
1841. Uleciwosc uwagda umysly, przyksaie
serca, i nadaie mowie wymuigey przy-
jemnos.
1842. Midosc miera pala sie gniewem. Nie
ma ten midosci, kto sie o ladaco gniewa.
1843. Zgodal rodzi pokoy, a gniew mienawic.
1844. Nie moze byc wysytha chci dozodne
na ziemi.
1845. Gdyby umiowiony gniewem mogdy i przy-
wadze, skryby sie wtydem, ze nie tak
malo umie szacowac.
1846. Nieprawidliwosc iest wzgzedem
powciowych.

1047. Nauka zawzięcia ogłasza: że ten są nas
czeka, którym potępiamy drugich.
1048. Prawdziwa miłość nie okazuje radości
z kłopoty i niechęcią współbrać.
1049. Prawda, jest to córka Niebios, która
cnotliwe serca napawa poświęcają
dla przegadani świata.
1050. Prawda bez przydatku iak mówią
nie dobrze się wyda.
1051. Do kłamstwa wręczam się przed
nagą i wręczam ohydę.
1852. Trudno o taką pamięć którą
kłamstwo utrypa.
1853. Dla prawdy udrucowi przystoi.
1854. Kłamca dostateczną karę odnosi; bo
się trwoży ustawie aby jego kłam-
stwo nas iak nie wyprze.
1855. Nie mierny polityk z obrudą. - Pier-
wsza jest cnotą bo roztropności i roz-
dzi dźwięku, druga występkiem bo wy-

plynow z szalbierstwa.

1856. Miłość wiary i wyznanie chrześcijańskie.

1857. Żyjący świętość mieli zaleca życia
pościwosc.

1858. Przekładaj dobroć serca nad rozum;
Serce najwyższy bóg rozum poprawia.
Rozum skłania jego prawo i wskazuje
postępowanie.

1859. Doskonali rozum i pościwosc serca
stworzą charakter człowieka.

1860. Zwyczajna przyjemność dłużej oddziały.

1861. Zamiast urodzenia umiarkujcie się w
rzędzie najgodniejszych zgromadzeń.

1862. Nie wracajcie o sobie kwia uproszanie
w umysłach.

1863. Wstydlivost straszy mielią swym
ocem przymienia nadać.

1864. Obiecajmy ludności dla każdego zachowy,
pomnij na różnicę wozu i wieku.

1865. Nie zamierzaj winnych dla każdego
względów, które w uproszonym

gżeczności na powziętą zastanawiać
miodość.

1866. Nie wzbramione jest wdać się w
młotku.

1867. Ład myśli w jedno ognio.

1868. Brak Łoziki białej czy mi moję.

1869. Umieć i siebie szanować i inne dru-
zim świadectwo przynosić.

1870. Bądź ostrożny w mowie. Wiele nie-
szczęść z języka. Mała iskierka
wielkie lasy pochłania.

1871. Trudno mówić zawsze dobrze.

1872. Młodym znów za głupiego uchodzi;

1873. Mówić wiele a dobrze to jest przy-
miot radki.

1874. Nieodrywaj się kiedy nie rozumiesz
rzeczy.

1875. Słowa nie nie znaczą bez rzeczy.

1876. Ładna okłada białego nie utryje
głupstwa.

1877. Nie mów tego o czym lepiej zamilować.

1878. W odpowiadaniu przyjemna dobrotliwie;
gruntowna rozważa, i zrozumiałość po-
trzebna,

1879. W skromności zdanie otwieraj.

1880. Przywróć uwagę do zdrowego sądu,
a straci się lekkomyślnych obraźliwych.

1881. Główny wprost charakter nim koniu
myśli poświęca.

1882. Nie wystawiaj dowcipu: skromną za-
godnością radującą na ułomność. Stron
się podchlebców

1883. Chłoń się podchlebców; rozróżniaj
prawdę od fałszu; i cypri wybór przy-
jawni.

1884. Gedlic przyjacielu imię, radka
przyjaźni prawdziwa.

1885. - Do kobiety. Lysku przyjaźni u kobiet p
powolną kagodość, a u mężczyzn na
szacunek zarabiaj p cnotliwe sprawy.

1886. Łokiec. Między osobie niebezpieczny przy-
jaciel.

1887. Łokiec. Między zalotnik ukrywa się
magergusicy w postaci przyjaciela wro-
nego.

1888. Nie dawaj do serca miłośni przystępu.
Zgromad w niej obłąda mone na twą
mężność siada zastawi

1889. Półdemna rozmowa ciąga obmowę,
nogi natężają pokusz i rugie z
serca miłość ukrywa, która pewnie
ma co słucha zamiary.

1900. Każdy wiek ma przywileje szeregowe.

1901. Miłość jest niezakończonym orob
w lata idących.

1902. Smieszny i mierny zwiódł miłośni
pod zmarszczeniami twarzy zwiódni.

1903. Kiedy miłość wiele za sobą miłośni
pouga, nie ma w niej przyjacieli.

1904. Słowo takową miłość obali miłośni

- gdy polityka, interes i roszkarski jest celem.
1905. Widok cnoty w zgodności charakteru, pokrzepia słasliwne przyjaźni uczucia.
1906. Tych razręczy przyjaźni, którzy oddychają życiowocią wzajemną.
1907. Boga pogodna, zna słabości, lecz nie przyjmuy szkodliwych nadgłów.
1908. Nieufay przyjaciele podochey gdy nie chcą być pogrożony w smutku.
1909. Iluży sekret utrzymać chociażby nawet do naradzenia się przysięgniado.
2000. Nie nieupoważnia wyjawienia sekretu, gdy jest powierzony honorowi przyjaźni. Łankiewicz p. to do zawiści drogę.
2001. Im więcej zaufania znajdziesz, tym więcej doznasz wdzięczności.
2002. Przykry obowiazek grzeczności ku żyjącym bez dawcy.
2003. Nie wchodzi w stosunki z ludźmi bez honoru i cnoty.

2004. Ludność i Chrzesciamhos wzbrania
ci rydzeńia i pogardy osob radu mi-
skiego. — Punkt honoru nie dozwala
póstać się z miami.
2005. Obciagcyb rozprzeć naydutyj u-
mysł zaupnię.
2006. Powaray bez pochlebstwa zastę-
hochay bez obudy przyiańci; z mi-
szem iarkawie się obchod.
2007. Bgda litosciwy na naciżęcia im-
gich. Udzielay z radością ochotę
dobrociyctw.
2008. Oddaway sprawiedliwosc chacie, a
wdręganosc dobrociynosc.
2009. Nie radstawiaj miedzy uha na obna-
wy i zdręczemias.
2010. Rozweczenie, gry ied zamicam.
2011. Niespokojnosc i przegrancy lub zy-
sku, wazetka w grze mizry przy-
iemnosc.
2012. Chron się gry ariadowney. Gry bez popy.

55
2013. Gray bez pafiji. Boga rachetny is
rachubie i p'awy. Przyimuy ryzyk
i przegrana jednastaynym humorem.

* Jeżeli zbytma radosie is wygrancy akarsu,
obracisz z sobą grzywki; jeżeli zas smutno,
wydarsz postać is przegrancy, rozgrysz ich.
Wziwszy stranie będy is ciebie.

2014. Delikatnosć konpulecyi iszbrania zdro-
wiou pracz szkodzie.

2015. Dobienie igła od uprawy palców zalecy,
zawrte isz moim na byde.

2016. Urodzenie ^{wygodnie} od nigdy uwalnia isz pracz.

2017. I. delikatnyh. Doye poznac prace aby
umiec mienni rozrzedzić i sziggnac do
milsz ręk is potrzebie.

* Gdybyś nie wiedział ila kół na parę stu-
tów lub kółek wychodzi, kółabyś osze-
kany byś mógł.

2018. Gospodarskie zabawy nie upodlają Da-
my urodzenia zainego.

2019. Dobre sudy nadgradray i utrzymuy
a zdych sz porbauia; lez ich nie
obracay lomiscis i mietaywodzi.

2020. Sługi w ludzkoni miechay sprawnie-
dliwosc zmaydluia.
2021. Sudzie dosyc mierzogsluaj gdy stuzig.
2022. Wykwintne stroie i mody do prawdzi-
wey zaradugi iadnego wplywu nie
maig.
2023. Też same: podsyciaig proznośc,
Suzig zalotnikom miłosnym i ga-
chom w sicutie podobania sie i
w cady m cigau prowadzą do zaby.
2024. Dierosz rzuć oka na stuzig zcamy-
brnosc kryptyk ziggau.
2025. Ubiór twoy ma być wygodny, o-
chłodny i zgodny z stanem. —
kristaś, skromnosc i gust miechay
sie w nim mierzog.
2026. Do stroiu moim dodaj, lecz w tym
nie przebieray miary.
2027. Nie są to sułkie wspaniale które
się bdyrzą.

2028. Co po gusie w sukmałach bez
wypamadosci.

2029. Materijka gustowna w miernym
gatunku lepicy się wydać niż zle
przybrane najwypamialsze ozdoby.

2030. Nie zatrudniaj się ciągle ozdobami
stroju przez to worek oszczędzić.

2031. Nie bądź lakomym ani rozrzutnym. La-
komu jest zawstydzić ubogim.

2032. Oszczędność wydatków sto-
sownie z przychodem.

2033. Jeżeli oszczędnie majątku użyjesz
znajdziesz w nim pomoc w potrzebie.

2034. Który majątek swój roztuszcza,
z wzgardą u tych uchodzi, od których
miał podziwienie odbierać.

2035. W koscie znajomość geografii, ry-
sunek, historii, piśmienniczym ozdoba.

2036. Te romanse lepsze, gdzie obyczai-
ie piękniejszy.
2037. Do muzyki i tanca łęka zawrze
twara przyjemną.
2038. Przyrodzibay rozum piękniemi my-
slami; łęka daję z rozgłębieniem, za-
prawiaj obcowaniem słodkich wdzie-
kami wymowy.
2039. Ci, których brzuski jest bogiem, nie
są zdolni do miłości, aby było warte
cierpień.

Maxymy Konfucyusza
tu w liście 92.

2040. ¹⁰Usiłuj naśladować mądrych a nie
zdradaj się tej pracy, iakożkolwiek
jest przytła. Dotrzymaj do końca
a rozkosz której doznasz w czasie
wynagrodzi ci twój trud sownie.

2041. ²Pracujcie dla drugich bądź tak u-
silnym, jakbyś dla siebie pracował.
2042. ³ Pamiętaj zawsze żeś wdowiak, że na-
tural ludzka udomna, i że możesz ta-
two upaść, a nigdy nieupadnieć.
A gdy zapomniałbyś tym iestem, zda-
rzy ci się upaść, nie traci serca, po-
cieraj sobie tem, że możesz powstać,
że od ciebie tylko iedynie zależy, sta-
nąć wstężyć zbrodni i przedmać za-
wady wstrzymując cię na drodze
cnoty.
2043. — 4. Namysł się wprost, czy to co obie-
cujesz komu, iest zgodne ze słusnością;
bo też przyrzekłobyś iuż mi iest w two-
jej mocy złamać słowo; zawsze należy
obietnice dopełnić.
2044. — 5. Czyniłeś komu ustanowienie,
bądź bawny, aby twój umiarszony
odpowiadał ci, którego mu umiars.

nie czynić bawiem tyle ileś wimien, iest
psych lub grubian. Dwie; czynić nado
iest podobnie, iest hipokryzą czyli
obłudę.

2045. — 6. Niemow miady o sobie przed
drugimi, ani dobrze, ponieważ ci
nie będą wierzyć; ani źle, ponieważ
więcej ci, niż sobie żytyjsz, przyznają.

2046. — 7. Wyznać swoje wady postrzeż-
szy one iest skromnością; odkrywając
się swoim przyjacielom iest zaufa-
niem; wyrzucać je sobie samemu
iest pokorą; gadać zaś one przed
wzrostkami, a w nich się nie poprawia-
jąc, iest psychoz.

2047. — 8. Nie ieda dla rostkory, który w
iedzeniu cwieta. Bierz zarys pokorn
dla potkrepienia się tamik, dla
utrzymania życia, które z ręk
stworzy odchrade.

2048. — 9. Pracuj nad oczyszczeniem myśli twoich, a gdy one nie będą czyste, czynności także Twoje zbliżać się do nich będą, a i sam stan, się podobnem.

2049. — 10. Mądry nasycił się niewypierzaną roztumą, ~~na~~ cnotą bożiem ma swoje słodycze wśród ciornych godzących nań nieg.

2050. — 11. Mądry cieży się gruntowną pokornością i nigdy nie znał próżnego ukontentowania, które z wielkiego o sobie samym rozumienia wynika; głupi zaś chępi się sam z siebie i przed sobą samym, ale nie znał słodyczy z wewnętrznejgo zaspokojenia duszy pochodzącej, bo nie znał cnoty.

2051. — 12. Gdzie prawda się w zachowaniu pod powagą rodu sprawiedliwego, mow śmiało i czyn bezpiecznie; gdzie

zaś prawa są w pogardzie a po-
waga reguła ustabiliona; myślnie z równo-
ścią i pionowo bezprzedwziętym i smia-
łością, ale w mowieniu będą ostrzeż-
szym i ostrożnym, aby nie roz-
strzygać zamiarów ukierunkowania.

2053. — 13. Prawdziwie postronny jest umy-
ślnie miękkiego, mądrze się atoli i
przy niedostatku prawdziwego postron-
ności odważnie odważnego umysłu.

2054. — 14. Obywatel dwa sobie przedmioty
zakładać powinien: pierwszy rozum swój
wzbogacać wiadomością rzeczy, aby roz-
mawiać się od dobrego i prawdziwego od fałszy-
wego; aby miarkować swoje namierzenia i norma-
nia i w sercu miłość cnoty i prawdy,
postępować względem innych sprawie-
dliwie i przyzwoicie; drugi zaś aby umieć
kierować sobą samym, swoją rodziną,
sprawować swój urząd, rozdzielać części
narodu i być zdającym władania krajem.

2055. — 15. Filozofem ied ten, który posiada
 głębokie poznanie rzeczy i nauk; wszystko
 wari i poddaje pod sąd rozumu a prostym
 miłym postępie na drodze prawdy
 i cnoty.
2056. — 16. Przydługowaty całkowitych się rozumu
 do zjedbiania rzeczy, chce i wola nasza
 zostaną odcyzerone, że skłonności gwałtowne
 nasza dusze, ciado zachowa się w odczuto-
 wi, rząd domowy będzie przyzwicie utrzy-
 many, urząd dopelniony, panstwo dobrze
 urządzone i spokojności urzwać będzie.
2057. — 17. Pracy a mierzaniędzy rozmyślania,
 rozmyślan a mierzaniędzy pracy. —
2058. — 18. Kiedy mierzaniędzy iakie niema
 żadnego lekarstwa na siebie, bezuży-
 tekma jest trawżyć się o wyrzukanie
 onego. Jeśli przez twoie zdanie i radę
 moges być przeskodzić temu, co się
 stało, a zamieśbaes, milczanie twoie
 jest zbrodnia; nie masz zaś nic potrac-

bieniejszego iak rada, ktorey uzyć
ze wzrostk wgladów iest niepodobnem.
2059. — 19. Uboitwo i nędza brana w sobie
samey nie iest uprawdzie nic dobrego ale tyl-
ko zli samy ie druzg. — Jest to wzrostk
pod którym om ięce aż na koniec pale-
gnoj om ię w łacie nawet napomyślniej-
szym nic mało zneydwa. — Nędry tyl-
ko iest zausze spokojnym, nie go nie druz-
zy i t.d.

2060. — 20. Cierzenie tylko ciotki może
prawny wybor między szczerami robić,
on tylko sam może kochać lub nawi-
dzić i szczerze i przyzwiercić.

2061. Kto²¹ się do cioty przykładać nie może po-
pierać aby było niegodnem orawickim.

2062. Cierzenie odbiera od stworzy naturę ro-
zumną. Zgodność z tą naturą stanowi
prawdę jego życia.

2063. Mądrzem nie wolno użyć zbrodni na
podtrzymanie siebie.

2064. ²⁴ Dany jest wszystkim pewny rozum itd.
2065. ²⁵ Nikt się nie radzi z cnoty ani trapi z bogactw... czemu.
2066. ²⁶ Kto raz uchwycił głosu prawdy, w wiektor odwrócić umi nie może.
2067. ²⁷ Kto się lubi przesadzać w strojach a odrzucać nie lubi, nie jest istocie wyposażonym do nauk mądrości; nie powinieneś z nim nawet w długie zachodzić rozmowy.
2068. ²⁸ Niekć się nie martwi że nie jestes na wysoki stopień dostojenstwa wyniesiony, narzekaj raczej gdy nie jesteś ubogaczony w cnoty, któreby cię mogły wnieść do posiadania wysokiego dostojenstwa.
2069. ²⁹ Słuszniej więcej trądzi się cnotą a zły urości bogactwem. Pierwszy myśli o sprawie publicznej, drugi o sobie samym.
2070. ³⁰ Nie potrzeba innych Prawd w podczuwaniu nad to: Czego sobie nie życzy, tego itd.

2071. ^{31.} Mądry nasładowie człowieka chłopskiego,
itd.

2072. ³² Mądry nie skupiały w naukach ani
słowach, a często nie uscale nie może.
Trzeci zaś idzie o dyspozycję i wykonanie
człoty, i co nie wyścizniony i nagły.

2073. ³³ Prawdziwie mądry oświeczony jest w
mówieniu i nie bardzo wymowny.

2074. ^{34.} Drugiego dowiadzenia trzeba do pozna-
nia serca człowieka.

2075. — 35. Formuje się człowieka różnego
jego czynności, cel onych, namiętności upo-
dobanie iemu, i rzeczy któremi jest zajęty.

2076. — 36. Wydmuchać się z domu pożyczyć od
sąsiada aby dać przeciwnemu, nie może się
zwzać szkodliwym.

2077. ³⁷ Występni Cywil niepowinni się rozciągać
do grzechów.

2078. ³⁸ Przekładaj roboty i wygnanie nad
najsuiętniejsze dostojemstwa krain
i co-li ie zdy człowiek ofiaruje i chce

cię przymusić do przyjęcia orzek.

2079. - 39. Długa jest droga do cnoty proce-
dural, ale od ciebie tylko iedynie zależy,
przebieda tę odległość. — etc.

2080. - 40. Trzy są stopnie miedzy, wiażąc
co ied cnota, kocha się i posiadać orz.

2081. - 41. Nie oddaj się z obawieniem ra-
czy na kłopot, wylek powracamy zaleg.

2082. Kto prześladować potraci, woyez
wypowiada Nicbu. — * Nicbu wro-
rzyć cnotę i nie się gnieć, kto iż tedy
prześladować, Nicbu prześladować.

2083. Wielkie duszy, męstwo, i wytrwasanie
stateczne powinny być udradom ang-
drego. — * Przecis iego jest wielkie
w kros iego rządu Daleki.

2084. ⁴⁴ Mądry nie robi nigdy nic bez rady. —
* Mądry rada jest dobrym nie traci się ogle-
dając szkodliwym podchodzi.

2085. — 45. Chron się proźności i pychy. — *
Gdybys prosił nas o coś, a myślimy, że
i bógdaś starajemy się a ierli mimam
pokory, nie me mair: icetci cżowickim
swiatotoczny wartun pogardy.

2086. 46. Postępnij zawzięcie roztropnie i
z taką wstrzemięźliwością, jakbys się
sprawdował, gdybyś nas nie 10. ocenił pa-
terado i 10. rok wskazywało ciebie.

2087. 47. Uważ się tego co nieś umiesz, jak
gdybys go się mądry nie uwyd. + Nie
umiesz bowiem nie tak dobrze, wygadywać
nie mogliś Twoim zapamięć.

2088. — 48. Dzierżabieraj przyjaciół z ludźmi
gorzonymi od ciebie, bo sobie zaszkodzić
względnie się owym z takimi słowami są od
ciebie podziwieniem.

2089. — 49. Mądry wstydzi się bogactw
swoich, ale się nie wstydzi w miło
poprawiać.

2090. - 50. Uprasć a nie powstac, to wsta-
wić nazywał się Dabowiec; gre-
szyc a nie radować wcale jest to
znovu grzeszyć.

2091. - 51. Cudownie mgdły między siebie
z oku nie spuszczają; jest sąsiadkiem
i sędzią swoim.

2092. - 52. Jedna jest tylko rzecz ko-
rztona w świecie a tą jest cnota.

2093. - 53. Cnota jest podobna w środku
mgdły dwoma ostatecznosciami; kto
prześled srodek nie więcej wart
jak ten, kto go niedorzed.

2094. - 54. Narod może więcej przez cnotę
niż wodą i ogniem dokazać.

2095. 55. Ludom trzeba dawać więcej
przykładów niż przepisów.

2096. 56. Inużać mierzadła lub zapas mieć
rozgodny równem są do szkodliwych
przekładom.

2097. — 57. Człowiek doskonały nie obiera
sobie drugi zapachniony, idzie on z wcho-
gą rozczepną, ale takim jednolitym
i pewnym, bo na chwile zagumtowanym.

2098. — 58. Spodekność ludzka przeważy
prawidłami stoi: sprawiedliwość
między bogatym a biednym;
ciężka miłość między ojcem i synem;
wierność między mężem i żoną;
między bracia uleganiem, a zgodą
między przyjaciółmi. —

Trzy są cnoty główne: roztropność,
która idzie od dobrego rozważań,
miłość powszechna narodu ludzkiego
i miłość, które utrzymuje.

2099. — 59. Miłość jest to cnota słabej na
rozumie zasadzone, z niej pochodzi racu-
nek który czyni dla ludzi dobrych
i poświęca doświadczonej.

2100. — 60. Kto wolny jest od zazdrości i po-
zadliwości, wzrzedzić ma dla siebie o-
twartą drogę, a wszystko starać się
może.
2101. — 61. Odpokany jest rozum, żyjący dru-
gim racją niepodobnych, lub tego co
nie jest w mocy naszey.
2102. — 62. Człowiek doskonały postępuje
zawzięte wedle swego stanu, a nie nie
zgadza co mu jest obcego.
2103. — 63. Minister Stanu niepowinien
żalić swemu Ligieru w jego mierz-
dzie i w jego nieprawościach. Powinien
ratować swą urzędą zdziwić, niż go pla-
mie szynarskimi podżem i zomdżemami.
2104. — 64. Na odrywkach niewinności, zony-
dzić siebie samego.
2105. — 65. Żołnierz drapieżny wypadający z sub-
iey klathy wzrzedzić mieć krwawo kły-
ski i zmięczenia; Kogaz w tej mierze

winnować, ażeby nie tego, któremu straż
jego była powierzona.

2106. — 66. Łatwiej jest powodzić się mę-
dremu, niż on bawien niepodobnego wie
wyciągać, ale trudno go zabawić i rozre-
wiać; czerstotkac bawien to co innym
cięży, przyczyna jest mędremu do wzdę-
chania i żalu, mu z osem wyciska. —

Pracę dobrodziejstwa za dobrodziejstwem,
ale nigdy nie miewy się za przywody i
wyprowadzone.

2107 67. Użytkowna czasem jest rzecz po-
ścić powiększać się rozmyślaniami i nauce
cnoty. Młody prosi pokarmu ma iść do
i inne wacie zatrudnienia. —

Życie najlepsze uprzedzić radzić nadzieję rola
mika; kiedy przy roku z nieprzyjacielem,
wzrostnie praca dla żołnierza nie potrafią
go w czasie ciężkiego godo ocalić o
smierci; ale czasem nie jest nigdy. Dca
owocow.

2008. — 68. Nie jednym sposobem wzrasy
 naukami być powinni; rożne są scieżki
 prowadzące do cnoty, a między znać je
 powinien.

2009. — 69. Podziwuj miłkiedy wykrecając
 miarę, udomnowić jest mu wrodzone; po-
 winien zaś być tak bawny na siebie,
 aby mógł dwa razy w jeden błąd
 nie wpadać.

2110. 70 Trudno jest być ubogim aby nie
 przykryć w ubożstwie; ale można sa-
 two być bogatym bez pychy.

2111. — 71. Jakicholwiek bóg porządka do-
 stał, nie wzgardzaj ofiarą którą
 ci teny świąt dać. Przyjmij ją,
 a zbywaigę ci od potrzeb twoich
 rozdzieli między ubogich i potrac-
 bniejszych od ciebie.

2112. Nie zmierzmyśnego iak naganiac dru-
 gim występki, o które sami siebie

pierwej strasząc poinniemy.

2113. — 73. Człowiek ma trzech wylewnych
sobie przyjaciół: przyjaciel szczerzy,
przyjaciel wierny i przyjaciel który
wszystko słucha, i wszystko co mu się
mowi roztrząsa, a mado mowi. —

Jest także trzech których przyja-
cień szkodliwy, takimi są: przyja-
ciel pochlebny, przyjaciel hipokryta
czyli obłudny, i przyjaciel który
wiele gada.

2114. — 74. Kto się przykłada do cnoty,
ma trzech przeciw sobie nieprzyjaciół
do pokonania: niewstrzeżliwość
w młodości, pokłi ma brzo wrogą;
sprzedanie się i upór w wiek
dojrzały; a sakoństwo w starości.

2115. — 75. Mądry trzy rzeczy szanuje:
prawo Nieba, wielkich ludzi, i do-
wódcę pokornego.

2116. 76. Można stronić od swego nie-
przyjaciela, ale nie trzeba mieć
chci brania zemsty z niego. Poru-
szenia natury nie są zawsze wy-
stępne.

2117. — 77. Nieustajcieścież powścią-
bnemu, krótkowzrostowi który iść przy-
szedł w swojej mowie, i wszędzie
chce się z wymownością popryskać.
Nie ten to iść charakter prawdzi-
wej cnoty.

2118. — 78. Kto się wzywa mądrości, dowie-
dzieć mu są potrzebne: przemi-
słowo ^{przekazywanie rzeczy} okazywanie ^{przekazywanie rzeczy} delikatności ucha w słu-
chu, wypracowane cudo, wymiara po-
żoga cnota, prawdziwość zdania, doświ-
dzenie w robotach swoich, radzenie się
doskonalszego w zaradce ogólnego,
rozstrzygnięcie złych skutków w zapo-
gnieniu lub zemsty i sprawiedliwość
w krokach zbiegow swoich.

2119. — 79. Miłowanie jest koniemię mądre-
mu potrzebne. — * Niebo grozi ale iży-
~~to~~ ~~nie~~ ~~przewidywającego~~ poruszenie, spro-
wadza procy w swoim czasie, wzrusza
całe przyrodzenie i użyznia onę. — O!
jakże to miłowanie jest wymownem!

2120. 80. Mgdy powinien unikać wielorakiego
gatunku ludzi. — Ek:

2121. — 81. Kto w młodości zbrodni iaktki, ja-
ko miewało dożył 40. roku życia swego,
nie jest więcej w stanie uwolnić się
i pokonania onę. Rozumiem że jego
choroba nie jest do uleczenia, i do samej
śmierci trwać będzie w swojej zbro-
dni.

2122. — 82. Nie trój się zbytmi śmiercią
brata twego. * Żyć i smierć są prze-
mianami wszystkiego z Nieba da-
nem, czemu mgdy powódować się

powinien. — * a do tego wszyscy lu-
dzie są braćmi ludźmi, za co tak
bardzo ichnogo płacisz, kiedy ci
nie idzie tyle zstanie na ziemi.

2123. — 83. Światło przyprowadzone jest
to wiecysta zgodność duszy naszej
z prawami Nieba; — * ludzie nie
potrafią zgasić tego światła: etc.

2124. — 84. Nie trzeba się męczyć walczyć
w innym zamiarze, tylko aby być ch-
tliwym.

2125. — 85. Mądry szuka przyczyn wad swo-
ich w sobie samym; zdupi zaś unikające
i stroniące zawsze od siebie samego, doszedzie
je wysiedza, w sobie tylko samym się.

2126. 86. Mądry ma powagę i dostojaństwo ale
stojąc i nieprzystępnym być niepowinien.
Subi rozmyślać przyjaźnić, a uniknąć
brzydych zgromadzeń.

2127. - 87. Miłosc lub mienawisc ludzi nie
powinny byc prawidlem dla ciebie i przy-
czyną kochania lub mienawidzenia dru-
gich: rozstrząsimy u przodcy, czy lud ma
doskonale do tego powody.

2128. 88. Zabieraj przyjaciela z tym kto-
ry jest sadroczym i ma serce prawe;
z tym który się lubi utrzymać i który
ciebie takie mogły utrzymać.
Innego gatunku ludzi nie są warni
tworzyć przyjacieli.

2129. 89. Kto ma wady w mieście stara się
ich porzucić; przynajmniej starać
się powinien usiłować, aby je utrzymać.

2130. - 90. Opusć bez wahania się two-
ją przyjaźń, kiedy jest w niej cno-
sta i wieniec, a występek
przed nią przenosić cię.

ale jeśli nie masz przedziświadczeń
w twojej osobności wyprze się mnie-
man i wad wiści, pozostan w nie-
srogosłownej Cierpienie; bo po co by
iż nędzny opuszczał.

2131. — 91. Gdy idzie o całość twojej
Cierpieniny, nie namyślaj się: poświęc
iej na ofiarę twoje życie.

2132. № 92. Nie. Niebo skraca
życie ludzi, sam odradza
ie skraca przez swoje
zbrodnie. — * Może prz-
drey wydać kłeski i przypadków
pochozących z Nieba; ale nie
potrafią uniknąć tych, które na
się przez swoje zbrodnie naciągają.

poty Macymy Konfucyusza.

w liście 91.

2133. Śmieszno tak prawo chodzi;
że nędra zawrze go prawie do-
sugnie.

2134. Słusznie nadyma nas, często słu-
chliwym zaufaniem.

2135. Trysonka II. Dawa. Homo sum, nihil hu-
mani alienum à me esse puto.

2136. Siarba idow. praznego waru mienopka.

2137. Kłuta którym się często otwierają, m-
gdy mierzwić.

2138. Kto żyje nadzwyczaj, często z głodu
umiera, i nie ma korpsej bez tru-
du.

2139. Dobrze rozumiesz, stanc często za-
dobyj soloworock.

2140. Kto ma przemyślenie, nie lekko się
mierzwić.

2141. Głód i nędra zagłodzą, czasem do-
drugi pracowitego urzdownika, ale
nigdy umie do urzdownika mierzwić.

2142. Słoność matki, i.e. dobrego po-
wodzenia, a opatrność męczyłła
mę przemyślowi odmauwiać.

2143. Prawy kiedy przyniósł spi,
a paunie ci chleba męrabra-
tynie.

2144. Prawy zawsze drwiaz, bo mę
wiesz co za przeszkody mogą
iutro nastąpić.

2145. Lepiej drwiaz głoś jak iutro
dwa.

2146. Co masz iutro zrobić, zrob to dziś,
a co masz drwiaz, zicci schowaj
na iutro

2147. Kropła wody ustawnie pada-
je, może wielki kamień wy-
drzeć.

2148. Z ciępliwością i pracą maty
szewców grabi liść pracina,
a wreszcie chociaż małym cioci,
ogromne dęby padają. —

2149. Odpocznę a przynajmniej, są
rzeczycale od siebie różne.

2150. Odpocznę bez utrudzenia same
tylko nudę sprawuję.

2151. Gorkaż goni zaurne za temi sto-
ry od niej najwyższej wiekują;
piłney przegadce nie zabraknie ni-
gdy na korzuli.

2152. Od czasu jak mam strachy i
krowy mikt mnie nie minie że-
by mnie nieporozumiał.

2153. Na miejscu i kamień obrosnąć;
trochę za przemocą stamie za
jednym poraż.

2154. Praca polny willi nieustaje.

2155. Jeśli chcecie żeby interes między ro-
bionymi, polny tego innego.

2156. Najlepiej totali rodu i kłosa, sam
własniech upracowania.

- 2157. Oho pamnie komu suczy, i wie-
cej zawrze zrobie iak dacie raki.
- 2158. Brak pilnowi wiecej przymo-
si szkody iak brak wiadomosci.
- 2159. Nie pilnowac najmniejszych, jest
to icno co zostawic kienien
ich dyskrety.
- 2160. Nadto ufnosci w drugich nic ma-
yo ludzi zgubilo. Wiara nie
w sariatowych rzeczach zbawia
czlowiekas. Ten tu osudem srode-
sluzy, kto icy najmniej ma.
- 2161. Jezeli chcez miec sroge wienego
i przychylnego dla sobie sam.
- 2162. Macz medbalstwo wielkie ze za
sobę prowadzi.
- 2163. Dla hufnala zginela mietarz po-
dkowa, dla podkowoy kon, a dla
komu ierelkier; bo inaczey nie
bylo go nie przyjaciel doznied.

2164. Wystaw biera za wygodę a zby-
tek za potrzebę.

2165. Czystość i jedna ręką rozprawa,
kiedy drugą zarabia.

2166. Im kuchnia słuszy, za tym
testament chudzi.

2167. Mniej jest korzystnie dwóch
dzieci, niż jeden nadog wy-
chowac.

2168. Jedna malenka sroczka mo-
że wielki ogień zatopić.

2169. Co mi jest potrzebnem, zawsze
jest drogo kupione.

2170. Kto kupi co mu jest zby-
tnie, będzie mi dłużej przeda-
wał, co mu jest bardzo potrze-
bnem.

2171. Rozumny odowiad korzystaj z
mniejszego drugiego, gdzie

zaj. i z wasnego mi bierz na-
dal nauki:

2172. Chłopek stojący wyzry iat
od słaucha na kłerkauk.

2173. Miłt mi zna cery wody aż kic-
dy się w studni przeobierze.

2174. Chceć znać szacunek pnie-
dzy i kćwie ich tytko pożyczac:

2175. Suma zaryłda smadac z obfi-
tością, obiadować z miernoszą,
ale z chanbą wiczerzac:

2176. Prozy worek mi może nigdy
stać prosto.

2177. Stos Kral. Pol. Stans. — *Fecimus*
quæ potuimus, omnia tentauimus,
nihil omisimus.

2178. *Candores amant humores.* *Id. viii*

2179. *Wierzenia moimieyze zwiazki*

między ludźmi cyrnia, i cier-
pliwie je znosimy, kiedy nie
sami idziemy ofiarą udręczenia.

2180. Kobity crude, trachno rozmiecają
paszysie strasade.

2181. Świat jest teatrem ciągłym
zdarzeń najdziwniejszych.

2182. Krzywdy i zło i wiadomości są
zwykłe dla wielkich panów.

2183. Tracimy wszystko, kiedy tracimy
odwagę.

2184. Co za progi zmartwienia dla
człowieka bez dowodów, zabie-
gów i rachów, który nie idzie
do żadnej strony i partii przy-
języczonej, tylko sam i siedząc
ma dosyć racjonalności za całą
zalecie, okarać się na widok
współczesnego racjonalizmu, w któ-

rym się zmagacie, i porównacie
się dumnemu szalownemu.

2185. Ludzie się zbyt sami sobą za-
trudniem, aby mogli mieć czas
dostaw przemyśleć lub rozczyna-
wać innych wartości, stąd po-
chodzi ich przy znakomitych
zaświatach i tym większej skro-
mności, można być obłąkami mierna-
nym i zapomnianym.

2186. Ładne urodzenie i wycho-
wanie należyte, czym ludzi
zdolniejszych do utracenia
skrytości.

2187. Mądry człowiek unika
światowych rozrywek aby
nie być znużonym.

2188. Przedmiotem ich jest

niedostatek rozumu okazywać.

2189. Nie jest w naszey miocy zawzięte
kochac, iako nie jest nie kochac
niech.

2190. Miodo obuniera przed sprzykac
nie sobie.

2191. Przestac kochac, znaki pewny
człowieka ograniczenia, iż ma
swoy samow i pewne obrazy.

2192. Ten może przyjąć podarunki
ktory chce rozog pociechy
odbierać.

2193. Hoynosc zaurida nie tak
dawać wiele, iak dawać po-
trebnym.

2194. Lepiej się wystawic na do-
znamie niewdzięczności, niż na-

mykać dobroczynności naszym.

2195. Przyrost najwyższy jest miłoś-
ciwego.

2196. Zestawiać lepiej innym do upo-
dobania się starować, niż żeby
drudzy nam dogadzali.

2197. Ten jest bogaty, kto ma więcej
wziętości niż wydatku; ten
zaś ubogi, którego rozchody
przebiega przychody.

2198. Cudownie niewiele się obcho-
dzi, jest dość małego.

2199. Tworzy się wydatek skłon-
ności i obywateli; aże postać oka-
zuje stan majątku, więcej lub
mniej obywateli rozróżnia.

2200. Chcieć to co Bog chce, jest

to, umiejętność która nas spo-
koyneć czyni.

2201. Przy poborności nigdy nam na
powierz miechodki, i w przeciwno-
ściach zawsze nam miłośno towa-
rzyzcy.

2202. Niegodzi się dopuszczać z tego
w zamiarze użyciemia do dobre;
tak niegodzi się kłamać dla
zobowiązania kogo.

2203. Kiedy się małych bzdur do-
puszczamy smako, wkrótce oden-
żemy się i na większe.

2204. Przy wielu szeregach w mło-
dych ludziach: Pokazuję miero-
zumi lub zde wychowamie;
krzyś przerzliwy w mowieniu.

chechoſ smiechu; nadto wi-
ka poufadoſć i oſobami wi-
tu podczuſtego lub zaſlu-
bionemi: —

2205. Nie można być prawdziwie do-
broczynnym i wspominać tylko
badać oſzczędnym.

2206. Powinniemy mieć więcej ſta-
rami okado rzecy pożytecznej
iako uodarny.

2206. Łoſcie i popadliwoſci męſko-
niemy drugich do powołności.

2207. Bez zdrowia niemożna się męczy-
wa; zdrowia zaś zachować nie-
można tylko przez życie ro-
ſtropne i wſtrzemiſzliwe.

2208 Gnuśmiec ani być może ułyn-
nym, ni bardo miodziernym,
ni gospodarzem, ni ułoznym.

2209 Należy się być doświadc-
zonyym dla dźwigu;
ale nie wypada porzucić towaru
się z męmi, gdyż im na do-
brym wychowaniu schodzi!

2210. Obmowa iść tych wada kło-
ty ani zdrażędo rozumu, ani
dobrego serca nie maig.

2211. Niepowiniminy nigdy wierzyc
zdemu o kłm bez zapędnego prze-
konania, a kiedy się przekonamy,
trzeba je zamileć.

2212. I przytrafiać tylko wolno zru-
tować, a nigdy nie iść wolno

mało daleko posuwa się.

2213. Żeby iart był przyjemnym,
trzeba aby był miłym i su-
pednie miłym.

2214. Wstydlivo i skromno dać
więcej wdzięku panie, jak
piękno nawet.

2215. Siostrzanie, wciśnięto są
zwyrodniałe ośrodek bez edukacji
i rozumu.

2216. Gdyby komu winni sprawo-
wać przyjaźni albo też wdzię-
czności nigdy o jego przyja-
zniu, gdyby nie miał nawet,
mówić niepowinno, ani ci-
pieć aby o nim mówiono.

2217. Tam gdzie cnoty nie ma,
rod stać się miłym.

2218. Nie dość jest dobrze być,
trzeba udyć albo z przy-
mnożeniem albo bez pogardy;
z przyjemnością swoim przy-
jaćelom, bez wzgardy nie-
przyjaciółom.

2219. Nie bardziej prostota i de-
sto grubamnia nie wyraża iak
wstawiony chęć albo wy-
smiewanie się.

2220. Gniew odbiera rozum i wieszka
duży się, i dowieść w gniewie
jest podobny do pijanego.

2221. Szczęście nasze zawisło w naszym
charakterze.

2222. Im bardziej kto jest roztro-
pnym, modym i ciępliwym,
tym bardziej jest szerszym.

2223. Trzeba się wyrytkiego godnie-
wać po miodricy powolnej,
wzdiernej i która wytać lubi.

2224. Nie tak miodricę nie wydosko-
nala i tak obowiem i rozmowy
z starcami oświeconemi.

2225. Miodricę i obduca się wady
na powrzeknięty zmienawidzone.

2226. Należy się być grzecznym, baczyn
przyjemnym dla wszystkich osób
z którymi się żyje, i które się
spotyka; ale nie wypadaj się przy-
miec, tylko ty, których kochamy.

2227. Przywilej z interesu wymione,

jest obłuda nayspodleysza, i naysodny- 22
dzeysza.

2228. Wszelkie utyskiwania niepotrzebne 22
jest daboru i miadkosci rozumu.

2229. Ławie ulaz trzeba potrzebie z wy- 22
pogodzona twarz.

2230. Okraszona skromnosc smakiem do- 22
brym, mierzalnie ied przycie-
mniejsza iak przerych.

2231. Im wiecey sie ma rozumu prze- 22
nikniemia i cudosci, tym sie bar-
dziej roze lubi i wiecejnie zabawy.

2232. Biadogdowal co nie umie dobre 22
zarzedzic wewnebrzyn gospodar-
stwu, nigdy w swym domu ra-
nowana nie bedzie.

2233. Kto nie moze wierne dochowac
tajemnicy, nie godzien iest miec
przyjaciela.

2234. Dure wielkie brydza sie zem-
sta.
2235. Porozgglawic iest skarbem ma-
drogo. — — — — — Woltu
2236. Me iestem na starosci szczeni-
wem; tylko gdy msodow nawa
dobrze przypiechilim.
2237. Aotropaw miewarta, iest przy-
iacielski milizem.
2238. Podrighowac od miewemio crodem
zmarzadym i w wotargumie,
me iest podrighowac.
2239. Dziwactwo czym nieprawdliwym
i obmiedym.
2240. Nowe z ciepliwosci przywar
dragich iest jany jarob, zeby
mado lub me wcale od mi. me
ciepic.

2241. Nodyr i pobdarianie stale za-
chowane rytkuiz przyiarn bogz
naymiedulizych osob.

2242. Maryny Bilzura.

¹ Słowik j. 127 krukku oie dzony
zapomni spicować. Dobry ze
tym ustawicznie przestaje
ciężko aby w dobrym wytrwał.

2243. ² Kto domia na wierz proci
gdoel do domu wprowadzas.

2244. ³ Choc rana sie zgori, bliźna
jednak zoltaie. Tak kłam-
stwo gdy raz kłamez ustan-
owi, traci mu wiare na zawsze.

2245. ⁴ Lepszy piec co warzy i kupa
mł kół co się dani a drapie.

5.
2246. Nayszytliwiej ze drzewi pi-
kncmi są w odcach rodziców,
a to w tym rodzime natręciu
w iakim kradę iest konstant
z swego rozumu.

6.
2247. Tak sowa mi lubi donca,
tak szalbiarz spojrzem
uciecznego ci dowiedka.

2248. Ci dowiedka zagoradego i kradliwego
przyrownać można do nabityj furej;
za najmniejszym poruszeniem strzeli;
a ierli nie zabije, przynajmniej rani.

2249. Trzy są rzeczy które kradli marna-
trawie: czas, zdrowie i pieniądze.

2250. Młodość i piękność są kapitałem
rodzienne ubywaigym.

2251. Wyrzutek umiejętności mają swoje
chimere: moralność ma swoje mi-

Jest miewierowana, chemia swy-
tamen filozoficzny, a mechanika
swie perpetuum mobile.

2252. Prawdziwy miłosc przynosi mo-
żna do upiorow; użyję o mił-
mości, ale miłt me powie że
je widział.

2253. Długo i rozum są utworzone
jak mił i żona dla rozsiemmy
sobie pomocy; i rozumie jak om-
są prawie zawsze w miłgodzie.

2254. Od tych mił się dobrze spo-
drzuwać mi można, skada
trauy me wyda. —

~~~~~
Kierda w 3^{im} Tomiku.
—

may

so-
b

e
may
ni

re.

-
b
)

